

Anàlisi del model d'atenció a la gent gran en situació de dependència

Junta Directiva:

Cinta Pascual, Pere Abelló, Ignasi Aletà, Francesc Brosa, Javier Castán, Jaume Lluís Claverol, Carles Escudero, Alex Gómez, Margarita Ibáñez, Fernando Mayan, Ana Medel, Maria Padró, Carolina Peña, Johnny Pradas, Ramon Ramells, Joaquim Rigau, Joan Ruich, Dolors Serrano, Sílvia Vázquez i Jordi Vilardell.

Direcció General:

Montse Llopis

Direcció d'Estratègia:

Toni Andreu

Consell editorial:

Cinta Pascual, Ignasi Aletà, Carles Escudero, Ramon Ramells, Dolors Serrano, Sílvia Vázquez, Jordi Vilardell, Montse Llopis, Antoni Vidal.

Redacció i Publicitat:

Antoni Vidal i Nil Cuchí.

Fotografia:

arxiu d'ACRA

Dipòsit legal:

B-50185-2004

Edita:

ACRA, Associació Catalana de Recursos Assistencials
Calàbria, 236 - 240 (local 1)
08029 Barcelona • Tel.: 93 414 75 52
acra@acra.cat • www.acra.cat
NIF: G-58.825.811

Tots els drets reservats. Aquesta publicació no pot ser reproduïda, distribuïda, comunicada públicament o utilitzada amb finalitats comercials, ni en tot ni en part, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, en cap forma ni per cap mitjà, sigui mecànic, electrònic, fotocòpia, registre o qualsevol altra, ni modificada, alterada o emmagatzemada sense la prèvia autorització per escrit de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA). ACRA no es fa responsable de les opinions de tercers emeses en qualsevol dels continguts d'aquesta publicació, ni comparteix necessàriament aquestes opinions o les dels seus col·laboradors. En el seu cas, l'ús del contingut d'aquesta publicació no substitueix en cap supòsit la consulta de la normativa vigent.

Sumari

03

Editorial

04

El nou model d'atenció

26

COVID-19 al 2021

28

Què ha fet ACRA

35

L'entrevista

38

Notícies dels socis

Observatori de la Dependència
www.observatoriaca.cat

Unión de entidades para la promoción de servicios sociales de atención a personas mayores y o en situación de dependencia

- ✓ TRANSPARÈNCIA
- ✓ COMPROMÍS
- ✓ DIVERSITAT
- ✓ INDEPENDÈNCIA
- ✓ RIGOR

Editorial

Cinta Pascual
Presidenta d'ACRA

L'any de la vacunació

Si haguéssim de resumir el 2021 amb una imatge estic convençuda que molts de nosaltres escolliríem el moment en què la vacuna va arribar a les nostres vides. Ha estat un abans i un després sense pal·liatius. A mesura que s'anaven posant vacunes a les residències, els casos i les defuncions baixaven de forma exponencial, tot i el rebrot estival corresponent a la cinquena onada. La vacuna, per tant, ha estat l'eina que ens ha permès, progressivament, retornar a una "certa normalitat", i ho poso així entre cometes perquè encara estem molt lluny d'arribar on voldríem. Tinc confiança i soc optimista, però la pandèmia no s'ha acabat, ni molt menys. Per tant, hem d'estar alerta i no baixar la guàrdia en cap moment.

Ens agradaria molt poder rebobinar i recuperar aquella normalitat epidemiològica anterior a la pandèmia, però no ens fem il·lusions. El 2019 no tornarà i ens hem de preparar per una major incertesa, i el que és més important, saber gestionar-la i ser capaços de donar-hi resposta. La COVID-19 ens ha mostrat les febleses del nostre sector, tot allò que hem de millorar si volem afrontar el repte del sobre envelliment de les properes dècades. Hi ha un acord unànime sobre la necessitat de canviar el model d'atenció de l'autonomia personal: administracions, sector privat, famílies, els potencials usuaris del futur... Des d'ACRA hem volgut donar veu a 25 persones representatives del nostre àmbit, les quals s'han imaginat com

serà el sector d'aquí deu anys i com els agradaria envellir. En aquest darrer punt, tot i que no hi ha unanimitat, la voluntat de decidir segons les preferències personals i poder fer-ho a casa són algunes de les peticions més repetides. Trobareu totes les respostes a l'interior d'aquesta revista.

El model d'atenció serà el gran debat polític dels drets socials d'aquesta legislatura. Des d'ACRA hi serem presents perquè la nostra representativitat ens ho exigeix. Tenim clar on som i on volem anar. També què no volem. No podem tornar a l'atenció del 2019 perquè necessitem que sigui millor del que era i perquè la realitat ha canviat. Ens cal més Atenció Centrada en la Persona, garantir recursos, una major confiança i flexibilitat per part de l'administració, establir noves ràtios globals, potenciar les plataformes de serveis, assegurar les unitats de convivència, seguir personalitzant l'atenció... Hi ha molta feina per fer.

Ens hi implicarem a fons, com sempre fem, amb mirada àmplia i amb vocació constructiva, teixint aliances per arribar a acords estables que siguin beneficiosos pel conjunt del sector. Com hem fet amb el conveni GERCAT i com seguirem fent com a patronal majoritària del sector a Catalunya, un sector professional, compromès i molt resiliència, capaç de superar una crisi com aquesta i seguir mirant el futur amb optimisme.

El nou model d'atenció

A la recerca d'un nou model per atendre la dependència

Persones molt vulnerables amb patologies prèvies en un entorn comunitari, descoordinació de l'administració, manca d'equips de protecció i escassetat de derivacions hospitalàries s'han considerat els principals factors de les més de 9.000 defuncions produïdes per la COVID-19 en el miler de centres residencials que hi ha a Catalunya. Són causes que també es poden

veure com la conseqüència d'un oblit per part de les administracions i el conjunt d'una societat que ha invisibilitzat un col·lectiu i el sector que en té cura i que promou el seu benestar

La invisibilització política cal entendre-la en forma de recursos econòmics. Molts anys abans que arribés la pandèmia, ACRA ja havia alertat d'una situació crònica d'infr finançament en el sector. La crisi del 2008 al 2014 va comportar retallades importants en el sistema, menys recursos econòmics, més llista d'espera per una plaça

pública de residència, lentitud excessiva en la tramitació de les sol·licituds de dependència, una cartera de serveis socials congelada de forma permanent, impagaments als proveïdors... La dècada passada no va ser gens fàcil, al contrari, i ACRA, com a veu destacada, però ni molt menys l'única, va alertar repetidament de la necessitat de formular un nou model d'atenció que situés l'atenció a la dependència com el quart pilar de l'estat del benestar.

Toca canviar el rumb i capgirar les debilitats en fortaleces. Ara que la pandèmia sembla que remet, no podem tornar enrere, a febrer del 2020, a l'atenció que teníem en aquells moments. Les unitats de convivència, les mesures de salut i de seguretat implementades... Ningú entendria que féssim el mateix que abans. Ni els usuaris, ni les famílies ni la societat. I més en un context de sobre envelliment inexorable. Segons l'IDESCAT, al 2051 sobrepassarem el mig milió de persones majors de 85 anys, més del doble que ara, una notícia que cal interpretar-la com un repte i una oportunitat per assolir una societat més justa i cohesionada, menys edatista, més adaptada a les persones grans.

Per tant, és imprescindible definir un nou model d'atenció pels propers anys. Hi ha un acord unànime en què cal fer les coses diferents, i fins i tot el Govern ha anunciat que vol impulsar la creació d'un nou model d'atenció a l'autonomia personal per aquesta legislatura. Des d'ACRA hi serem presents com a organització empresarial de referència en la defensa d'un model basat en la qualitat i en la cooperació públic privada que ha garantit la millor atenció possible de les persones dependents al nostre país. Són dues cares de la mateixa moneda, un pilar que trobareu més desenvolupat al llarg d'aquest número especial juntament amb una anàlisi de quina és la situació de l'atenció en altres països europeus.

Les properes pàgines, per tant, són una reflexió entorn al nou model d'atenció. I hem cregut que la millor manera de fer-la és de forma col·lectiva, buscant l'opinió de les persones que treballen en el sector, així com experts en diferents àmbits que van des de la salut fins la filosofia i l'ètica.

Com creuen que serà l'atenció al 2030? Com els agradaria ser atesos? Què han après de la pandèmia? Hem trobat respostes, reflexions que obren possibilitats i noves preguntes a un debat inajornable i que ens implica a totes i a tots.

ELS DEU PUNTS D'ACRA PER A UN NOU MODEL D'ATENCIÓ

- 01 **Atenció Centrada en la Persona**
- 02 **Coordinació sociosanitària**
- 03 **Cooperació públic privada**
- 04 **Agilitat**
- 05 **Llibertat d'elecció**
- 06 **Equitat**
- 07 **Plataformes de serveis**
- 08 **Confiança**
- 09 **Innovació**
- 10 **Finançament adequat**

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Cinc febleses del sistema que cal convertir en pilars de la nova atenció

1 De la RIGIDESA a l'atenció centrada en la persona

Hi ha un excés de rigidesa en el sector que contrasta amb un model ACP que situa les persones en el centre de l'atenció. Les residències són l'exemple més clar d'aquesta inversió de les prioritats: organització per tasques (higiene – esmorzar – activitats – dinar – activitats – sopar) en lloc de treballar per objectius de les persones usuàries. Segurament el motiu cal buscar-lo en unes inspeccions que situen el focus en les funcions i massa poc en les preferències i les necessitats dels usuaris. I això no hauria de passar perquè la normativa ha de ser compatible amb l'ACP. Si algú vol aixecar-se a les onze del matí per què no hauria de poder fer-ho? I com aquest, molts més exemples de la vida quotidiana. Cal un canvi de visió i una major formació tant per part de l'administració com del sector. Només així es podrà assolir una relació de confiança que repercuti positivament en la qualitat de l'atenció.

2 De la BUROCRÀCIA a la llibertat d'elecció

Cinc-cents setanta sis dies per tramitar un expedient de dependència. Aquest és el temps de mitjana que tarda una persona a Catalunya des que fa la sol·licitud fins que rep la resolució de la prestació, molt per sobre dels sis mesos de termini fixats per la Llei de la Dependència. Falta agilitat administrativa, nous procediments que garanteixin la rapidesa de les gestions i que permetin gaudir dels serveis quan es necessiten i en la forma que es necessiten. Perquè les necessitats de les persones no es mantenen sempre igual i poden variar amb el pas del temps. La dependència no t'avis. Un dia estàs bé i en tens prou amb una atenció domiciliària, i l'endemà et cal viure en una residència. L'administració cal que s'adapti a aquests canvis i permeti que cada persona pugui escollir el servei que desitgi en funció de la seva situació personal.

Les empreses i les entitats també han de fer els deures, adaptar-se a una societat que es sobre envella i que ho farà amb uns perfils diferents als actuals. Si a això li sumem un desenvolupament tecnològic sense precedents, és imprescindible que els operadors esdevinguin plataformes de serveis amb capacitat per adaptar-se a uns usuaris més diversos, exigents i que volen viure molt majoritàriament, sempre i quan sigui possible, en un entorn domiciliari.

3 De la DESCOORDINACIÓ SOCIO SANITÀRIA a la implicació del sistema públic de salut

Les persones usuàries que viuen en un centre residencial tenen el mateix dret a rebre un servei sanitari per part del sistema públic de Salut que les que viuen al seu domicili particular. I això, malauradament, no passa. Els centres disposen de personal sanitari, però això no ha d'obviar la necessària implicació de metges i infermeres de la xarxa pública.

Per tant, és urgent que Salut i Drets Socials coordinin una actuació conjunta que tingui per objectiu garantir una assistència sanitària universal, pública, gratuïta i de qualitat de les persones usuàries, adaptada a les seves necessitats i a les característiques de cada territori, amb l'atenció primària com a referència ineludible, i respectant la independència d'uns centres amb necessitat d'atenció mèdica, però que no són hospitals ni tenen voluntat de ser-ho.

4 De L'INFRAFINANÇAMENT CRÒNIC al quart pilar de l'estat del benestar

El nou pressupost per l'any 2022 del Departament de Drets Socials ascendeix a 3.861 milions d'euros, la meitat dels quals aniran destinats a la promoció de l'autonomia personal. Aquesta partida dona cobertura, principalment, a gent gran en situació de dependència i a persones amb discapacitat i salut mental mitjançant prestacions econòmiques i de servei específiques amb un total de 171.300 beneficiaris reconeguts, segons dades del mateix departament.

Per contrast, els pressupostos del Departament de Salut i el Departament d'Educació van ascendir a més de 10.600 i 6.500 milions d'euros anuals, respectivament. Ningú dubta de la seva importància estratègica i del que signifiquen

per al conjunt del país, dos pilars de l'estat del benestar juntament amb el sistema de pensions. La diferència pressupostària amb Drets Socials, però, és massa gran i cal formular-se si es treballa amb l'objectiu que l'atenció a la dependència, és a dir, la de les persones més vulnerables, també tingui la mateixa consideració.

L'anàlisi seria parcial sense tenir en compte l'aportació estatal al sistema, molt per sota de l'establerta per la Generalitat. Tot i que la Llei de la Dependència preveu un finançament a parts iguals entre l'administració central i les comunitats autònomes, l'article 32 diu que l'aportació de la comunitat autònoma serà, per a cada any, "com a mínim igual a la de l'administració general de l'estat", una situació que ha desprotegit els governs autonòmics, els quals han hagut de suplir les mancances de l'executiu central de torn amb unes provisions addicionals molt per sobre del què en teoria els pertoca.

5 De la DESCONFIANÇA a la cooperació publico privada

La pandèmia ha deixat el sector molt tocat i ara és l'hora de teixir noves aliances. El model de cooperació publico privada ha permès en els últims trenta anys comptar amb una xarxa assistencial present arreu del territori, i ara cal enfortir-la potenciant la qualitat en els serveis, abocant-hi més recursos per garantir encara més el benestar de les persones usuàries.

Per tant, cooperació màxima amb les administracions, però també una major transparència per part de les entitats i empreses del sector, que s'han d'obrir més a les famílies i a l'entorn comunitari per refer la confiança deteriorada per la pandèmia.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Com ho fan a Europa? Radiografiem cinc realitats diferents a la nostra

La COVID-19 ha comportat un gran impacte en el sector social i de salut, de forma especial en els recursos assistencials a la gent gran en situació de dependència. Aquest impacte s'ha produït de forma similar arreu del món, però és evident que no tothom s'organitza de la mateixa manera. Més enllà de la pandèmia, quina és la realitat a d'altres països europeus? Tenen les mateixes preocupacions que nosaltres? Com s'organitzen? Quin és el seu model? A continuació, us mostrem un petit mapa de la dependència amb cinc països europeus de referència

FRANÇA

El 2050 es preveu que el nombre de persones beneficiàries de serveis o subvencions per dependència a França hagi augmentat més d'un 70%, fruit de l'envelliment poblacional. L'administració, conscient d'aquesta tendència, va crear l'any passat una àrea dedicada a l'autonomia i la discapacitat dins del servei de salut, i espera invertir 10.000 milions d'euros el 2030, bona part dels quals es destinaran a la coordinació social i sanitària, una de les claus per fer més accessibles els recursos assistencials a les famílies.

ITÀLIA

És el país més envellit d'Europa, però també on s'envelleix pitjor: l'esperança de vida és menor que la mitjana de la UE. Els cuidadors no professionals tenen un pes molt gran en el sector. A més, els criteris d'avaluació, tant de qualitat com de reconeixement del grau de dependència, acostumen a ser regionals o municipals. Això fa que les condicions d'accés als recursos siguin molt heterogènies en funció de la zona, així com les eines de control i transparència. La pandèmia ha posat en evidència les mancances del sistema italià, i el sector reclama una millor gestió dels recursos que s'hi destinen.

ALEMANYA

Els ciutadans estan obligats a pagar contribucions a la dependència, fet que redueix el cost dels recursos que han d'assumir els propis usuaris o les seves famílies. El 2050 el nombre de dependents a Alemanya haurà augmentat un 14%, i en aquesta línia la màxima prioritat del país és pal·liar el dèficit de professionals (en falten 186.000) per poder donar resposta a les necessitats de les persones. La millora dels salaris i les condicions laborals són algunes de les eines emmarcades en l'estratègia de fer més atractiu el sector als potencials professionals.

PAÏSOS BAIXOS

L'any 2015 es va fer una gran inversió per millorar la qualitat assistencial, un major teixit comunitari i la sostenibilitat financera. Es basava en fomentar l'autonomia, seguint l'exemple paradigmàtic de pobles dedicats a persones amb demència com ara la vila de Hogeweyk. Tot i això, aquestes reformes també han portat efectes negatius, com la dificultat econòmica dels usuaris a l'hora de fer el pas de l'atenció domiciliària a l'ingrés a una residència. Les grans oportunitats de futur en els Països Baixos són la innovació en el sector, tant tecnològica com organitzacional i social, i una millor integració sociosanitària.

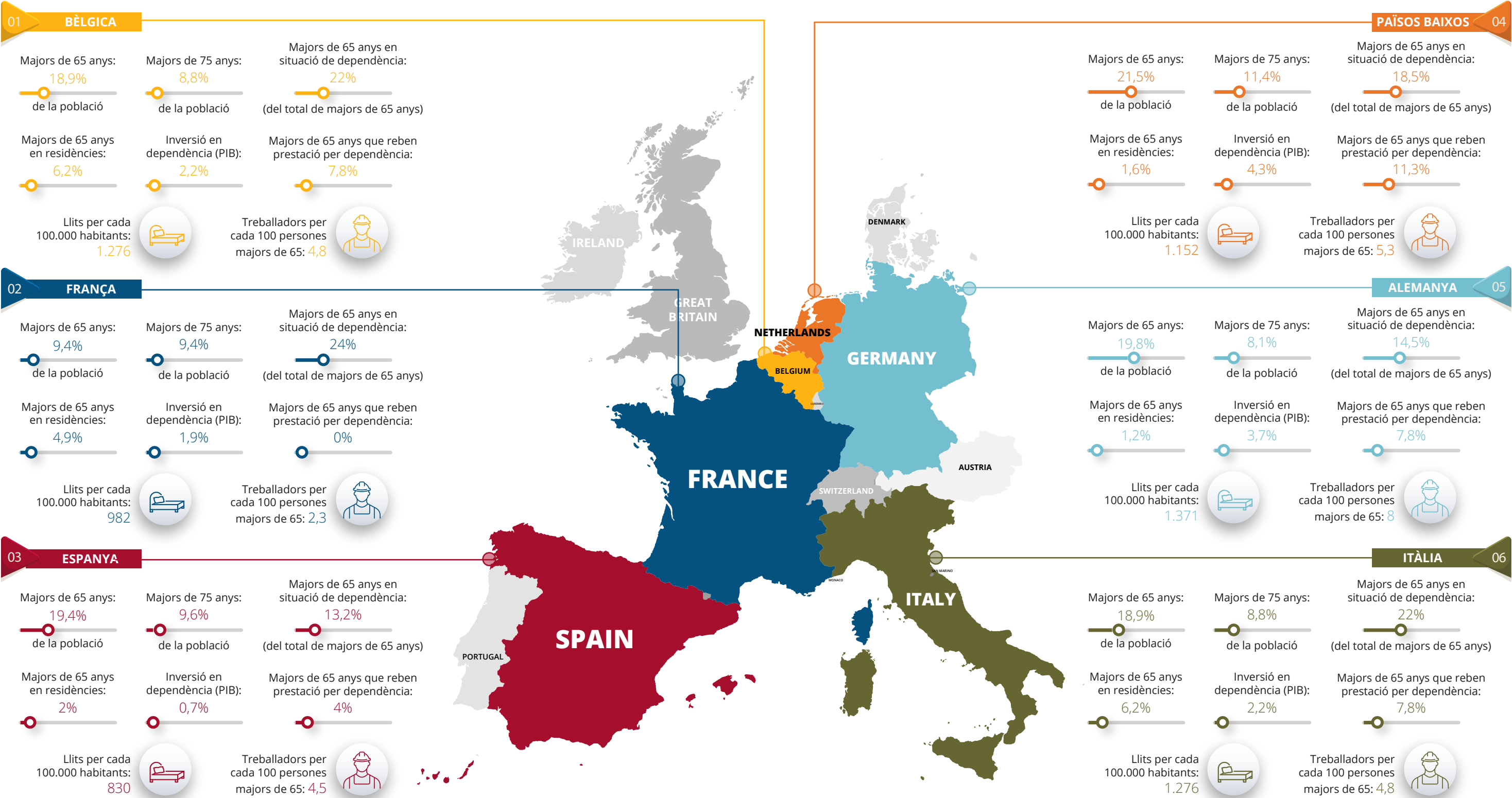

BÈLGICA

Tot i que compta amb un sector social desenvolupat i que protegeix les persones grans que es troben en situació de dependència, la política descentralitzadora de Bèlgica ha fet que hi hagi diferències en funció de cada regió que afecten la seva homogeneïtat. La falta de llits per a persones institucionalitzades aboca el sector a organitzar millor els serveis a domicili. De fet, aquesta és una de les reclamacions per desinstitucionalitzar la dependència, moviment que ha sorgit en els últims anys. Com a resposta, el país ha impulsat una reforma de la pràctica professional, més basada en la cura integrada per garantir una millor salut.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Font: Long-term care report Country profiles (vol2) Joint report prepared by the Social Protection Committee (SPC) and the European Commission (DG EMPL)

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Vint-i-cinc protagonistes del sector reflexionen sobre l'atenció a la gent gran

Un dels principals reptes d'aquesta legislatura política és l'elaboració d'un nou model d'atenció de l'autonomia personal que haurà de comptar, de forma necessària, amb la participació dels agents socials i econòmics que treballen en el sector d'atenció amb la gent gran.

Des d'ACRA participarem de l'elaboració d'aquest nou model, que entenem que ha de basar-se en la qualitat i l'atenció centrada en la persona com a eixos principals, però no els únics. És important que tinguem en compte com ha evolucionat l'atenció en els darrers deu anys, l'impacte de la COVID-19, la situació actual, els reptes immediats i el sobre envelliment que ens arriba de forma inevitable com a societat desenvolupada que som.

Per tot això, hem volgut avançar-nos i demanar a 25 persones que coneixen bé el sector la seva opinió sobre aquests temes. Un idèntic qüestionari a professionals de residències, centres de dia, atenció domiciliària i teleassistència; representants de l'administració, professionals de la salut, experts en ètica, filosofia i innovació. Homes i dones de totes les edats, molts dels quals sèniors que aporten al debat una visió ben interessant del que hauria de ser l'atenció en el futur. Ja us avancem que la majoria volen envellir a casa, amb components tecnològics que ho facin possible, i rebre una atenció personalitzada si han de viure en un recurs més institucionalitzat, adaptada a les seves necessitats.

És un exercici coral, necessari i que anticipa les diferents visions que podem trobar en el sector a dia d'avui.

EL QÜESTIONARI

- QUÈ HA APRÈS DE LA PANDÈMIA?
- QUIN ÉS EL REpte PRINCIPAL AL QUE ENS ENFRONTEM ARA?
- COM S'IMAGINA EL SECTOR D'AQUÍ DEU ANYS?
- COM LI AGRADARIA SER ATÈS/A SI TINGUÉS DEPENDÈNCIA?

Jordi Vilardell

Director General Grup VL

Què ha après de la pandèmia?

La gestió del canvi ha vingut per quedar-se i requereix la constant implementació de polítiques flexibles que permetin a l'organització adaptar-se a les necessitats dels usuaris i requeriments de l'administració. També s'ha de tenir present la necessitat de respectar la conciliació de la vida

professional i privada dels professionals.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Per una banda, les residències són un espai de vida, un emplaçament on els usuaris venen a continuar el seu projecte vital, a casa seva. Per una altra, les necessitats d'atenció sanitària s'han incrementat els darrers anys i especialment amb la pandèmia. Per tant, hem de procurar un correcte equilibri entre les dues realitats.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

L'oferta de serveis d'atenció serà molt més diversa. En un extrem trobarem una àmplia cartera de solucions per allargar l'estada a casa gràcies a aplicacions, les TIC i ajudes tècniques que incorporin la Internet de les coses, personalitzades en funció de les necessitats de cada persona, i gestionades des d'uns centres de control de proximitat. A l'altre, les residències oferiran serveis d'alta especialització amb un component mèdic i sanitari superior. I el més important, es podrà escollir en funció de les preferències de cada persona.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

A casa, en un entorn adaptat i amb les ajudes necessàries per mantenir una vida inclusiva amb l'entorn. Si el nivell de dependència impossibilités mantenir-me a casa, en un centre especialitzat depenent de les meves necessitats.

Mertxe Aguilar

Directora Residència Ca l'Itaca

Què ha après de la pandèmia?

L'aspecte més admirable ha estat com les persones grans que viuen en residències han acatat, pel bé de la societat, les indicacions del Departament de Salut. L'aspecte més negatiu ha estat evidenciar que els serveis socials i els sanitaris tenen visions totalment oposades

de com han de ser tractades les persones. En un món utòpic haurien de ser serveis complementaris: on s'ha quedat aquell metge de família que coneixia a la família?

I el més dolorós ha estat comprovar que les administracions moltes vegades no només no sumen sinó que divideixen. La pandèmia ha estat un problema polític a més de sanitari: es prenen decisions basant-se en el que volen aquells que més criden (en format denúncia) i no en aquells que més ho necessiten i no han dit res.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Recuperar els drets fonamentals arravatats, i principalment, el dret a la igualtat de tracte i no discriminació: les persones que viuen en centres no són tractades de la mateixa forma que les que viuen al seu domicili particular.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Si fos per mi, el sector no tindria res a veure amb l'actual, ni estructuralment ni organitzativament parlant. Part de la meua tasca diària és treballar per aconseguir aquell sistema en el qual no m'importaria anar a viure avui mateix.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Molt fàcil: de la mateixa forma que sense tenir-ne. La mateixa paraula dependent ja la considero discriminatòria. Ara i sempre vull que qualsevol decisió que m'afecti personalment es planifiqui amb la meua participació.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Marisa Ríos

Directora tècnica Residencial
Augusta Park

Què ha après de la pandèmia?

La pandèmia és la situació més difícil que hem viscut, i després d'un any i mig hem après moltes coses, que treballant en equip s'aconsegueix afrontar qualsevol tipus d'adversitat, per complicada que sigui. La força, serenar i coratge per afrontar els moments difícils va ser

una bona lliçó de vida. Va ser molt complicat sobreviure i més com a residència privada.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Les vacunes ens han salvat, però després del que hem viscut encara no treballem amb normalitat, i aquest és el nostre repte, arribar a fer-ho com abans de la pandèmia. Hi ha països que estan retornant a les restriccions que havien retirat. Hem de ser molt prudents. Davant la desconfiança creada, la prioritat del sector és recuperar la confiança. Les famílies han d'entendre que la residència és el millor lloc per cuidar als seus éssers estimats. Aquest també és un repte difícil, però molt important.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Anem cap a un camí incert, però el que sí podem saber a data d'avui és que nosaltres atenem els més vulnerables de la societat, i aquests cada cop en són més. La gent gran ens necessita, sovint ens arriben quan a casa seva ja no poden estar o pel gran nivell de dependència o per les situacions familiars difícils amb els que viuen. Nosaltres apostem per la professionalitat dels treballadors i com a residència privada que som l'objectiu és continuar creixent i especialitzar-nos cada cop més en les noves formes d'atenció a la gent gran.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

La majoria de nosaltres arribarem a grans, i ens agradarà que dins o fora de les residències els més joves ens entenguin, ens comprenguin i sobretot que ens tractin amb respecte i tendresa. Viure en una residència és començar una nova etapa del projecte de vida de cadascú.

Ferran Bartumeus

Director Residència Colonias
Extranjeras

Què ha après de la pandèmia?

Moltíssimes coses, però principalment que cal protegir més i millor els drets de la gent gran, garantint les seves necessitats sociosanitàries a tots nivells. Així mateix, he après a valorar el que som i el que hem fet. A pesar que el sector no ha estat tractat com es mereixia, ara se'n

obre una bona oportunitat per reivindicar-nos, ja que l'esforç realitzat a tots nivells en aquesta pandèmia ens demostra que estem preparats per al que esdevingui.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

La redefinició del model assistencial. Cal millorar-lo i enfocar-lo a un model més sociosanitari que garanteixi una atenció integral, i això passa per una gran cohesió entre sanitat i els serveis socials, però sense oblidar mai l'essència d'una llar. Tenim el coneixement, l'experiència i el talent de moltes persones i organitzacions que cal tenir en compte per impulsar aquest procés. El perfil de població sociosanitària ha de ser l'eix central del nostre sistema.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Ja no és com me l'imagino sinó com m'agradaria imaginar-me'l. Un sector, en el cas de les residències, que apostés per ser llocs on viure una vida plena, no per allargar la supervivència dels seus residents. Les residències no han de ser ni hospitals ni aparcaments, sinó cases i famílies que es sentin segures.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Amb dignitat, exercint el principi d'autonomia que garanteixi les meves necessitats sociosanitàries a partir de les meves preferències.

Cristina Aspa

Directora Residència i Centre de
Dia Roca i Pi

Què ha après de la pandèmia?

He après, sobretot, la professionalitat i la humanitat de totes les persones que treballen en l'àmbit residencial. Durant la pandèmia, els professionals han treballat les hores i dies que han fet falta per atendre a les persones, han demostrat una gran professionalitat, ens ha reforçat el treballar en

equip independentment de la categoria professional, s'han enfrontat a la pandèmia en els moments de més incertesa, en el desconeixement de la COVID, sense proves diagnòstiques... I sobretot m'ha demostrat que a part de ser professionals són persones que han donat suport, estima, tendresa i cura dels residents en uns moments en què segurament estaven esgotats tant psíquica com físicament.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Poder preservar la salut i el benestar de la nostra gent gran i a la vegada seguir mantenint el contacte familiar sense posar-los en risc. Hem d'aprendre a adaptar-nos a les noves situacions i a reaccionar amb rapidesa davant les adversitats.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Crec que seguirem treballant en unitats de convivència ja que ens facilita conèixer millor els nostres residents i adaptar-nos més individualment a les seves preferències, costums, aficions... A més, desitjaria que el sistema sanitari i residencial estigués més interconnectat, des del CAP a l'hospital i a la residència per tal de donar una atenció integrada amb els suficients recursos tècnics i professionals.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

M'agradaria que se'm tractés sobretot en la globalitat d'una persona que té unes mancances i que necessita ajuda. Que tinguessin paciència si no entengués el que se'm diu, que m'escoltessin quan els parlés, que em permetessin gaudir de les coses que m'agraden. Tot el que ja s'està fent a moltes residències i que cal anar mantenint i millorant en el dia a dia.

Missy Lene de Souza

Treballadora Social i Coordinadora
Fundació Terra Alta

Què ha après de la pandèmia?

Que som vulnerables al desconegut, que ens tornem molt solidaris davant d'un problema comú, però quan controlem la situació que ens amenaçava tornem a ser el centre de la nostra atenció.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Que les persones grans deixin de sentir por, que vegin els centres i les residències com un lloc segur.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Imagino que hi haurà d'haver més recursos per atendre la demanda de la població envellida.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Que pogués accedir als serveis i recursos amb facilitat, que les valoracions no triguessin tant a fer-les, que les meves necessitats fossin prioritàries i pogués envellir dignament.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Montse Garcia

Responsable Centre de Dia Avi
Jeis

Què ha après de la pandèmia?

La pandèmia ha donat visibilitat a un sector de la població que restava en l'oblit. Hem pres consciència que tots volem arribar a la tercera edat, i ningú vol restar oblidat. Ens ha fet vulnerables a tots, no només al més grans. Hem après que també necessitem relacionar-nos i estar en societat i

ho hem de fer amb aquest virus al nostre voltant.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Principalment la de conviure amb el coronavirus. Aquest virus no marxarà amb la vacunació o en uns mesos, restarà amb nosaltres i hem d'aprendre a conviure sense que la qualitat de vida decaigui. La interacció entre les persones serà un repte, però no podem prohibir que un avi vegi el seu net/a o fill/a, quan sovint és el que més il·lusió els fa.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Espero que anem a un model d'unitats de convivència, lluny de les residències que semblin hospitals, doncs les persones volen estar a casa, no viure en un hospital. Espero que espais com centres de dia, que poden compaginar el viure a casa i estar dinamitzat en un entorn segur, vagin en augment.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Amb dignitat... les presses, els horaris a complir, els torns sovint fan que no s'escoltin les persones. No només que em tinguin cura de la part física, sinó també de l'emocional, amb espais on una dependència es vegi con una situació normal, no com una càrrega.

Ana Rambla

Directora Centre de dia Arbre
de vida

Què ha après de la pandèmia?

Les persones som éssers que necessitem el contacte social i ara ens estem adonant de les conseqüències cognitives que ha provocat l'aïllament en la gent gran. Les davallades que han patit les persones més dependents han estat molt greus. I des del principi del confinament

a les residències, em preguntava, per què no els deixen decidir què volen fer. Una persona amb 90 anys ha d'estar tancada a una habitació per por a contagiar-se? Segur que és el que vol?

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Des del sector hem de garantir que els nostres grans siguin feliços.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Tot depèn de les mans que gestionin les residències. Si els grans empresaris les creen per enriquir-se tot continuarà com fins ara, centres massificats on les persones usuàries deixen de tenir identitat, manca de treballadors, sous baixos i falta de motivació entre el personal.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Com una persona que ha tingut una vida. Que respectin els meus ritmes per realitzar les activitats, que pugui decidir què vull fer i què no, que encara que tingui "sucre" pugui menjar xocolata o que si tinc la tensió alta pugui menjar-me unes anxoves, que comprenguin la meua situació i capacitats i es posin en la meua pell per entendre'm, que em parlin amb respecte i sobretot, que penso que ho engloba tot, que em tractin amb amor.

Dolors Pou

Administradora Centre
d'Assistència Socio Sanitària

Què ha après de la pandèmia?

El risc de contagi ha fet palès la vulnerabilitat de tothom davant una malaltia desconeguda i altament contagiosa, una situació que ha vingut per quedar-se. És indispensable millorar els coneixements i recursos del personal d'atenció directa per fer front a aquesta realitat que, segons els experts,

no serà única.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

La falta de personal, d'un personal format en un concepte multidisciplinar, doncs les persones som elements biopsicosocials culturals i espirituals. S'ha d'aprofundir en aquesta multifactorietat per millorar en l'atenció integral i de qualitat.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Apareixeran grans empreses i asseguradores perquè l'envelliment de la població augmentarà la demanda de SAD. També caldrà atendre les necessitats sanitàries a domicili. Les petites i mitjanes empreses continuaran si estan integrades al territori, s'han professionalitzat i ofereixen diversificació de serveis.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Voler viure molts anys és un desig comprensible, però com els volem viure hauria de ser la pregunta. Majoritàriament les persones volem estar a casa i podem estar-hi sempre que es cobreixin les mancances d'autocura que genera el pas del temps. La dependència pot ser de molts tipus, però en totes les formes cal una atenció de respecte, humana, professional i de qualitat.

Isabel Ribell

Gerent IRB Gran Serveis

Què ha après de la pandèmia?

Me n'he adonat de com de vulnerables som i com d'important és el suport de la comunitat i ser capaços de sostenir-nos emocionalment en temps difícils. Durant la pandèmia he observat com massa sovint vivim superficialment i de forma massa individualista, i que la força de la comunitat

i l'ajuda mútua és fonamental per superar temps difícils. Els valors de l'austeritat, la col·lectivitat, el treball i l'esforç s'haurien de recuperar i mantenir. Dubto si la societat en serà capaç o si en tindrà voluntat.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

El repte més important en la cura de les persones amb dependència és aprendre a fer molt millor les coses, a treballar en benefici de la salut física i mental de la nostra gent gran i dependent d'una manera molt més humana, obrint i visibilitzant a la resta de la societat qui som i què fem en el nostre àmbit laboral. Hem de donar valor a la vellesa, mostrar les dificultats que suposa fer-se gran i emmalaltir.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Desitjo que en alguns aspectes les coses facin un gir de 360°. Que hàgim estat capaços de crear un model de país que tingui cura de totes aquelles persones en situació de vulnerabilitat, dependència i vellesa potent. Que puguem arribar a la vellesa amb la tranquil·litat de saber que la comunitat on vivim, quan ens calgui, ens podrà cuidar. Crear un ventall de serveis i recursos diversos adaptats a les diferents necessitats i realitats que ens sorgeixen de forma individual al llarg de la vida. I creant equips de treball amb professionals diversos que en tinguin cura i que siguin ben reconeguts laboralement.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

De forma respectuosa i amorosa.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Belén Fonseca

Directora Iguals Atenció Domiciliària

Què ha après de la pandèmia?

Durant la pandèmia, les nostres treballadores van seguir donant serveis d'atenció a les persones. En molts casos, elles eren l'únic contacte que tenien les persones grans amb altres persones ja que per les restriccions imposades per la situació existent ni amb els seus fills podien

relacionar-se. També vaig confirmar la humanitat de les persones que desenvolupen les seves activitats en aquest sector, on va prevaldre la responsabilitat i el compromís amb les persones que atenen. Els professionals van saber aparcar les seves pors de contagi, desplaçant-se amb els pocs mitjans de transport que hi havia a l'inici de la pandèmia.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

El principal repte és que les persones dependents puguin accedir a serveis d'atenció a través de les ajudes que s'atorguen mitjançant la Llei de la Dependència i que sigui d'una manera àgil, sense la llarga espera que hi ha actualment.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

M'agradaria que d'aquí deu anys les treballadores tinguessin un grau de professionalització equiparable a les necessitats del sector.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

M'agradaria ser atesa a casa mentre el meu estat de salut m'ho permetés. M'agradaria que hi haguessin altres tipus de serveis, no només d'atenció sinó que fomentessin el costat creatiu, mental i espiritual de les persones.

Chema Sanjuán

Director de la Divisió Domiciliària de DomusVi

Què ha après de la pandèmia?

La crisi de la COVID-19 ha posat de manifest la necessitat d'una major coordinació entre els serveis d'atenció domiciliària i els sanitaris que facilitin la prevenció, l'atenció diària de les persones grans i les derivacions en cas de necessitats agudes de salut. A més, la pandèmia ha posat

en valor la proximitat dels serveis d'assistència, ja que ens permeten la intervenció directa amb l'usuari.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Segons les estimacions de l'INE, al 2050 passarem de 9 a 16 milions de persones més grans de 64 anys a Espanya, aproximadament un terç de la població. Per afrontar l'enorme desafiament demogràfic que representa la longevitat i seguir treballant per preservar el benestar de les persones, ens haurem d'adaptar a noves polítiques socials, una futura gran demanda i a la irrupció de nous perfils d'usuaris.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Els usuaris tindran un major domini de les tecnologies, el que permetrà l'optimització de processos i una connexió directa entre l'usuari i el seu centre de salut. Com a resultat, s'allargarà el període d'estada de les persones grans als seus domicilis a l'haver-hi una major prevenció del deteriorament cognitiu i físic. Així, en els pròxims deu anys ens trobarem davant un sector amb noves metodologies i tecnologies que facilitaran la monitorització de l'estat de salut de les persones en els seus propis domicilis i l'especialització, atenent les seves particularitats i patologies.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Voldria rebre una atenció i un acompanyament personalitzats, propers i humans, on la confiança i el saber cuidar estiguin presents en el dia a dia. Uns valors que formen part de l'ADN de DomusVi.

Mariano Prior

Responsable de Projectes de teleassistència de Girona, Lleida, Reus i Castelló de Tunstall Televida.

Què ha après de la pandèmia?

Que mai s'està preparat pel que pugui passar. El més important és treballar en les persones la capacitat de resiliència i l'habilitat per adaptar-se als canvis, ja que són les principals eines que sempre ens seran útils per afrontar qualsevol tipus d'adversitat.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

L'oblit. No hem de caure en la seva trampa. Hem de recordar en tot moment la fragilitat del que tenim i treballar per enfortir-lo. Assegurar-nos de comptar amb la tecnologia i els processos de treball actualitzats i disponibles per poder respondre de manera àgil als canvis.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Molt més heterogeni pel que fa referència al perfil de persona usuària. Adaptat a la nova "gent gran" i amb una participació molt més intensa de la tecnologia a la vida de les persones. L'ús de la tecnologia digital i dels dispositius que es puguin associar, així com la connexió contínua que tots tenim amb les xarxes socials fa que estiguem més oberts i acostumats a l'ús de la tecnologia. Les eines amb les que comptem són cada cop més enginyoses i ens permeten conèixer detalls de les persones que abans ens era impossible. El coneixement és poder, i gràcies a l'ús de les dades, el podem tenir i ens permet predir el que una persona pot arribar a necessitar i orientar el servei que prestem cap aquestes necessitats; col·laborant així en què la persona pugui continuar vivint de la manera més autònoma possible, gaudint de la seva llibertat.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Amb respecte i carinyo. Sabent que puc comptar sempre amb una ajuda ràpida quan la necessiti, sense sentir-me limitat o sobreprotegit. Saber que estic acompanyat, però que segueixo mantenint la meua llibertat, crec que és el més important.

Josep de Martí

Director d'Inforesidencias

Què ha après de la pandèmia?

Que mai no podem pensar que ho tenim tot previst, i que davant l'adversitat hem d'actuar amb paciència i humilitat, tant de forma individual com també com a societat. He après que tenim un sector geroassistencial que, malgrat les immerescudes acusacions, ha actuat

molt millor del que mai se'l podria haver exigit. I això ho hem de repetir mil vegades.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Recuperar la confiança que injustament s'ha perdut de bona part de la societat. Per fer-ho, resulta fonamental aprofundir en la transparència obrint les residències i tot el que fan a la comunitat. Un altre és tornar a centrar-nos en els reptes que ja afrontàvem abans de la pandèmia: anar canviant el model cap a filosofies basades en preferències i no només en necessitats; millorar les condicions laborals dels treballadors del sector i definir una veritable coordinació sociosanitària on la sanitat pública faci el seu paper. Tot allò comporta acceptar que l'atenció a gent gran dependent ha de costar més diners i aquests han de sorgir de les arques públiques o de les butxaques privades.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Més gran, més divers i més costós. Amb uns serveis bàsics finançats per part dels poders públics accessibles a tots el que els necessitin i la possibilitat de rebre uns altres adaptats a les preferències i disponibilitat de qui pugui i vulgui pagar-los.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

M'agradaria poder triar en cada moment el tipus de servei que vull rebre i qui me l'ha de prestar. Per això voldria que hi hagués un ampli ventall de possibilitats.

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Violant Cervera

Consellera de Drets Socials

Què ha après de la pandèmia?

La COVID-19 ens ha fet adonar de les nostres debilitats estructurals i que les adversitats arriben i de vegades són inesperades. És per això que necessitem un sector fort i preparat que doni una resposta ràpida i potent per resoldre les urgències.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

El de millorar la situació de les persones més vulnerables. Aquest és el nostre repte i el nostre objectiu: treballar perquè totes les persones, grans o amb discapacitat, puguin viure de manera digna, i si pot ser, allà on ells decideixin fer-ho i com vulguin fer-ho.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

M'imagino una societat centrada en el benestar de totes les persones. Amb una administració que doni servei als seus ciutadans, adaptant-se a les seves necessitats i sense llistes d'espera.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

A casa, amb la meva família i amb l'atenció domiciliària necessària.

Montserrat Vilella

Directora General de l'Autonomia Personal i la Discapacitat

Què ha après de la pandèmia?

Ens ha mostrat que, malgrat tot, som éssers vulnerables, i per tant hem de ser molt conscients del nostre posicionament en el món. Hem de saber viure la vida i adaptar-nos a la realitat, ja que no sempre ho podem controlar tot. I el més important és que hem de ser molt conscients

que hi ha sectors de la societat altament vulnerables i, per tant, cal que entre tots els puguem protegir, tenir-ne cura, si cal, i posar els serveis públics a la seva disposició.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

El que hem de fer com a societat és valorar tot el que hem viscut, avaluar i canviar el que faci falta per tal que el sistema públic català pugui garantir una bona qualitat de vida als seus conciutadans, amb especial atenció als més vulnerables.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Estic convençuda que els propers anys viurem un avenç important en tot el sector de les cures tant des del punt de vista de l'atenció (qualitat, diversitat dels serveis) com de la professionalització i reconeixement social del mateix.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Amb respecte i amor.

Aina Plaza

Directora General de Planificació en Salut

Què ha après de la pandèmia?

La pandèmia ha posat de relleu on estaven les fortaleces i els límits del sistema sanitari. Ha suposat un gran repte per a les persones i organitzacions en primera línia, evidenciant algunes mancances, però també posant de relleu les seves fortaleces. Tots hem fet aprenentatges, tant

individuals com col·lectius. Però tan important és preguntar-se pels aprenentatges, com ser capaç d'actuar en conseqüència.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

No podem desaprofitar aquesta experiència per repensar-nos: com a país hem de reflexionar com cal atendre les persones grans, amb discapacitat i amb trastorn mental i addiccions que requereixen cura i atenció de llarga durada. Probablement el repte més important és el de redissenyar el sistema d'atenció des d'una perspectiva integrada social i sanitària. L'atenció integrada a tots els nivells serà prioritat absoluta del Govern.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

L'atenció sanitària i social del futur serà integrada... o no serà. La viabilitat de l'estat del benestar també depèn de la capacitat que tinguem d'adaptar-nos als nous temps. Visualitzo un sector més adaptat a les necessitats reals de les persones, més pròxim i amable. Però sobretot tinc clar que aquest futur l'hem de començar a treballar ara, amb tots els actors implicats i sobretot amb la ciutadania.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Amb respecte i amor. M'agradaria viure aquesta situació d'acord amb els meus principis i valors, sentint-me respectada i valorada com a persona més enllà de les meves mancances. Vull imaginar un sistema que reconegués el valor de les cures del meu entorn cuidador, i que respongués a les necessitats de forma proactiva i integrada.

Antoni Salvà

Doctor en medicina i especialista en geriatría

Què ha après de la pandèmia?

La pandèmia ha posat més en evidència algunes debilitats del sector que ja havíem denunciat abastament, tant des del punt de vista d'organització i d'atenció sanitària com d'estructura de les residències i la insuficiència del personal.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Redefinir el sector d'atenció a les persones grans i dependents sense caure en tòpics o apriorismes, d'acord a les tendències poblacionals i les característiques dels usuaris del futur. Per tant, consolidant l'ACP com el model d'atenció, millorant la formació i capacitat dels professionals per fer front a la complexitat des d'un punt de vista de necessitats personals i de salut i adaptant les estructures als nous requeriments fent compatible l'atenció amb un model de vida que s'aproximi a la quotidianitat de les persones. L'atenció domiciliària haurà de consolidar-se augmentant la intensitat, i la integració amb els recursos de salut.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Alguns centres hauran aprofundit en el bon model, però deu anys és poc per a un canvi en profunditat que arribi a tot el sector. Però m'agradaria que s'hagués assolit un ampli consens en els canvis necessaris, i s'anés avançant efectivament cap un sector molt professionalitzat i especialitzat que donés seguretat a les persones amb dependència i les seves famílies.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Primer m'agradaria que s'hagués fet tot el possible per evitar ser dependent, i si ho fos, que es tinguessin en compte les meves prioritats i preferències. I que les persones que em cuidessin fossin molt professionals.

L'aprovisionament intel·ligent que combina el servei de proveïdor alimentari amb l'assessorament tècnic!

933 359 545 · comercial@centralborne.com · www.centralborne.com

- **Ampli assortiment** de productes
- **Gestió comandes** via web 24/7
- Subministrament en un sol vehicle a 3 temperatures garantit en 24h
- Preus **estables i honestos**

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Mercè Boada

Fundadora i Directora mèdica de la Fundació ACE

Què ha après de la pandèmia?

Que som més forts del què ens pensem. El nostre sistema sanitari ha estat exposat a un risc i una amenaça com no l'havíem conegut abans i l'hem aconseguit superar. Tenim un sistema resilient i tenim professionals d'excel·lència amb vocació de servei.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

El repte principal de la nostra societat ara mateix és posar el focus en l'envelliment. Pensar que arribarem a viure 100 anys i que el concepte de "vellesa" canvia a un ritme trepidant i, per tant, no podem fer discriminacions per edat. Sense importar l'edat que un tingui, té dret a un diagnòstic i a un llit d'hospital. Per suposat, aquest repte inclourà abordar nous criteris de selecció de pacients i revisar els protocols per donar la millor atenció.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Soc una persona optimista i crec en el sistema. Imagino i desitjo que en 10 anys, la tecnologia i la recerca ens hagin fet créixer en possibilitats de cura, de tractament i d'atenció cap a les persones. El que no haurà canviat en 10 anys és una de les característiques que defineix als treballadors del sector sociosanitari, l'única cosa que encara no poden fer les màquines per nosaltres: l'empatia.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

M'agradaria ser atesa per persones amb una molt bona formació professional, expertes en la cura i formades en l'escolta i la comunicació amb el pacient. M'agradaria estar en un entorn confortable, amigable, tant per a mi com per als meus familiars. Cal abordar l'atenció a la dependència des de la personalització i la diversitat.

Begoña Roman

Filòsofa

Què ha après de la pandèmia?

Que no ho podem controlar tot; que cal tenir confiança en les institucions públiques perquè ningú té els coneixements suficients per prendre les millors decisions. Que sols no ens aguantem i necessitem dels altres. Que necessitem llars on poder estar amb

serenor. I que necessitem més esperança col·lectiva que queixa individual. La complexitat, la incertesa i el risc formen part de la condició humana, i ser vulnerables ens humanitza.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Ho podria resumir dient que fent de la cura global la qüestió política per antonomàsia. Això és concreta en la coordinació entre el món social i sanitari i el combat contra l'arbitrarietat i iniquitat de persones, comunitats i territoris.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Imaginar és pensar per a que sigui millor. L'imagino més cohesionat sobre els mínims decents per a qualsevol persona, entorns i grau de dependència. Més conscient que la cura dels vulnerables és l'indicador fonamental sobre la justícia. M'imagino que, independentment de les ideologies polítiques i econòmiques, acceptarem que la vulnerabilitat és constitutivament humana i la cura és la resposta.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Amb la flexibilitat personalitzada que requereixi el meu confort i seguretat compatibles amb uns estàndards de justícia. Això implica serveis des del model centrat en la persona i el seu entorn. La coordinació entre els serveis seria la norma. Voldria ser a casa sense expropiar ningú, ni de recursos ni de la seva vida.

Montse Celdrán

Experta docent i investigadora en Psicogerontologia. Facultat de Psicologia, Universitat de Barcelona

Què ha après de la pandèmia?

La importància de l'entorn social on viu la persona gran i tenir una xarxa social propera. En segon lloc, l'evidència de la necessitat de treballar la soledat de les persones grans i l'impacte en la seva salut mental en aquest segment de la població. Finalment, la gran discriminació que ha

existit cap a les persones grans i la poca sensibilització social al respecte.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Com disminuir la por de les persones grans que encara avui se senten molt vulnerables per la covid i és urgent que puguin reprendre una vida activa i estimulante. L'altre repte és l'edatisme i com ajudar a defensar millor els drets de les persones grans.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Desitjo una major personalització dels serveis per ajustar-se a les necessitats de les persones. També una major visibilitat i reconeixement de les especialitats de psicogerontologia, geriatria i altres especialistes en gerontologia per acompanyar a les persones que envelleixen.

Com li agradaria ser atesa si tingués dependència?

Un lloc obert a la comunitat, on no només es tingui en compte què necessito per la meua dependència, sinó també com puc seguir sentir-me útil i realitzada.

Genís Roca

Expert en transformació digital

Què ha après de la pandèmia?

Que els problemes contemporanis demanen ser gestionats amb dades fiables, clares i en temps real, i com sempre també treballar de manera solidària i conjunta.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

La crisi social i econòmica que patirem no és conseqüència de la Covid, sino de problemes més estructurals que arrosseguem de ja fa molt temps i mai no acabem d'assumir ni afrontar.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Atendrà un volum molt més gran d'usuaris, no només a les residències sinó també cada cop més als domicilis. Es farà un ús molt més intens de la tecnologia, i esperem que l'estat ja hagi regulat i dignificat les condicions laborals de tots els perfils professionals necessaris.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Un servei pensat i executat en comunitat. Crec que viuré en un pis compartit, amb quatre amics, potser dues parelles, potser un de nosaltres ja no té parella. Per tant, 5 o 6 persones en un pis com quan era estudiant, amb el repte que suposa conviure. Tindrem un nivell de sensorització que ens donarà un nivell d'intervenció. A mesura que ens anem tornant dependents demanarem un servei presencial progressiu.

ALIMENTACIÓN NATURAL
de textura modificada

NUEVA GAMA
de Triturados 300 gr.

Contacto: Romina Polo 637 405 977

NUEVA
TIENDA ONLINE

Ahora nuestra gama Health Care
más cerca de ti. Realiza tu pedido
fácilmente desde nuestra web
y recíbelo donde tu quieras.

www.campofriohealthcare.es/tienda

EL NOU MODEL D'ATENCIÓ

Marco Inzitari

Director d'Atenció Integrada i Recerca, Parc Sanitari Pere Virgili
Professor Agregat de Ciències de la Salut, Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
President, Societat Catalana de Geriatria i Gerontologia

Què ha après de la pandèmia?

La pandèmia ha posat de manifest diferents febleses del nostre sistema de salut i social, que hem de viure ara com a oportunitats de millora. Entre les principals: 1) en una societat envellida, hem de posar al centre les persones grans, que teníem gairebé discriminades quant a l'atenció rebuda; són una prioritat i cal que participin en decidir com volen ser ateses;

2) cal enfortir la integració sanitària i social; 3) cal que els professionals dels dos sectors siguin millor tractats i considerats i que puguin influir en el seu àmbit.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Després que, gràcies a les vacunes, la situació a les residències ha millorat, el repte és que tot els plans de canvi o de millora que semblaven urgents i inevitables no tornin a retrocedir entre les prioritats de l'administració i de la societat.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

L'atenció al domicili, social i sanitària, serà més potent i integrada, així que la majoria de les persones hi puguin romandre fins al final. I, per altra part, les residències s'han d'organitzar en nuclis més petits, on realitzar una atenció centrada en la persona amb professionals formats i reconeguts.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Voldria ser atès al meu domicili, amb les persones que estimo i per seguir amb algunes de les activitats que m'omplen, amb suport de un/a cuidador/a respectuós/a, que entengui les meves necessitats.

Ramon Gomis

Metge i professor

Què ha après de la pandèmia?

El nostre món sanitari veu les pandèmies com a llunyanes tant en el temps com en l'espai. Com a molt teníem les epidèmies del grip, i en cas d'arribar ens consideràvem preparats per evitar la seva extensió. Ara hem vist que no era així. I a l'inici no teníem de res, com si nosaltres tinguéssim

patent de protecció.

En un altre sentit, he après la importància de la recerca bàsica en medicina. Que la Katalin Karikó hagués modificat el RNA per poder utilitzar-lo com una eina, com a vacuna, ha permès una vacuna més ràpida i més eficaç del que es podia esperar per mètodes convencionals.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Reconstruir el sistema públic de salut, molt estressat. Desenvolupar antivirals que ajudin a reduir la mortalitat latent. Facilitar la vacuna a totes les poblacions. Implementar la salut planetària. La salut és global.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

Amb més múscul per fer front a nous reptes. Amb més eines no només sanitàries sinó també sociosanitàries per protegir els més febles.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

Amb dignitat vers la persona humana, amb una visió més personalitzada. Crec que la medicina personalitzada ja no serà només un camí per atendre el càncer amb eines òmiques sinó que la medicina personalitzada serà molt més transversal.

Francesc Torralba

Filòsof i teòleg

Què ha après de la pandèmia?

He assumit quelcom que ja sabia: l'extrema vulnerabilitat de la nostra condició humana. He après que necessitem tenir cura de nosaltres mateixos i de les persones més vulnerables de la societat, que cal viure en la incertesa i mirar de mantenir la serenitat en contextos imprevisibles.

He après que tot és interdependent i que tot està entrelligat, que el món forma una unitat orgànica i complexa i que l'única sortida enfront de les crisis globals és mitjançant la intel·ligència cooperativa i l'esperit de solidaritat. La vacuna n'és un exemple.

Quin és el repte principal al que ens enfrontem ara?

Hi ha la crisi sanitària que no sabem quin curs dibuixarà, i la crisi econòmica que se'n deriva. Hi ha la crisi social: han augmentat les desigualtats com a conseqüència de la pandèmia i els serveis socials no donen l'abast. I, finalment, una crisi emocional que està afectant adolescents i joves particularment, però també professionals sanitaris que pateixen les seqüeles de la seva intensa i extensa dedicació.

Com s'imagina el sector d'aquí deu anys?

És temerari fer prospectiva tenint en compte un context tan incert, però els demògrafs ens mostren que a deu anys vista hi haurà moltes més persones grans que ara i, per tant, un subconjunt d'aquestes persones necessitarà cures i atencions per realitzar les activitats de la vida diària. L'any 2021 han

nascut a Catalunya els mateixos infants que el 1941. Patim una crisi demogràfica greu i caldrà multiplicar recursos i professionals per atendre el sector de les persones grans dependents. La pregunta clau és com i de quina manera es podrà assumir aquest cost.

Com li agradaria ser atès si tingués dependència?

No voldria ser únicament un objecte de cures, ni un dipòsit de fàrmacs. Voldria poder viure a casa tot el temps de vida possible, assistit de manera integral i a prop de les persones que estimo, que es respectessin les meves decisions i els meus desigs i sobretot la meua autonomia personal encara que fos molt fràgil i inestable. Voldria ser reconegut com una persona fins i tot amb un grau elevat de dependència, sentir-me útil i no ser una càrrega pesada per als qui m'envolten. Voldria, també, acabar el meu itinerari vital en pau, sense sofriments ni dolors, reconciliar-me amb les persones que he ferit o que m'han ferit i comunicar als éssers estimats la meua gratitud per tot l'amor que he rebut per part d'ells.

serunion
ritae

Tenim cura de l'alimentació,
la salut i el benestar de les
persones grans perquè la
seva estada a la residència
sigui d'allò més enriquidora.

www.serunion.es 616019608

COVID-19 al 2021

L'any de la vacunació massiva

Les passades festes de Nadal van tenir un regust agredolç. L'augment de casos comunitaris es va traslladar als centres i va comportar que moltes famílies haguessin de passar separades aquestes dates. Al mateix temps, però, arribava la vacuna, l'autèntic punt d'inflexió en la lluita contra la COVID-19. A finals de desembre del 2020 es van començar a administrar les primeres dosis als usuaris de residències i als seus professionals.

La vacunació ha estat fonamental per reduir els contagis i les defuncions als centres. Des d'ACRA l'hem promoguda a tots els nivells i a dia d'avui, podem dir que els centres residencials lideren les taules de vacunació amb més d'un 98% d'usuaris i un 94% de personal amb la pauta completa.

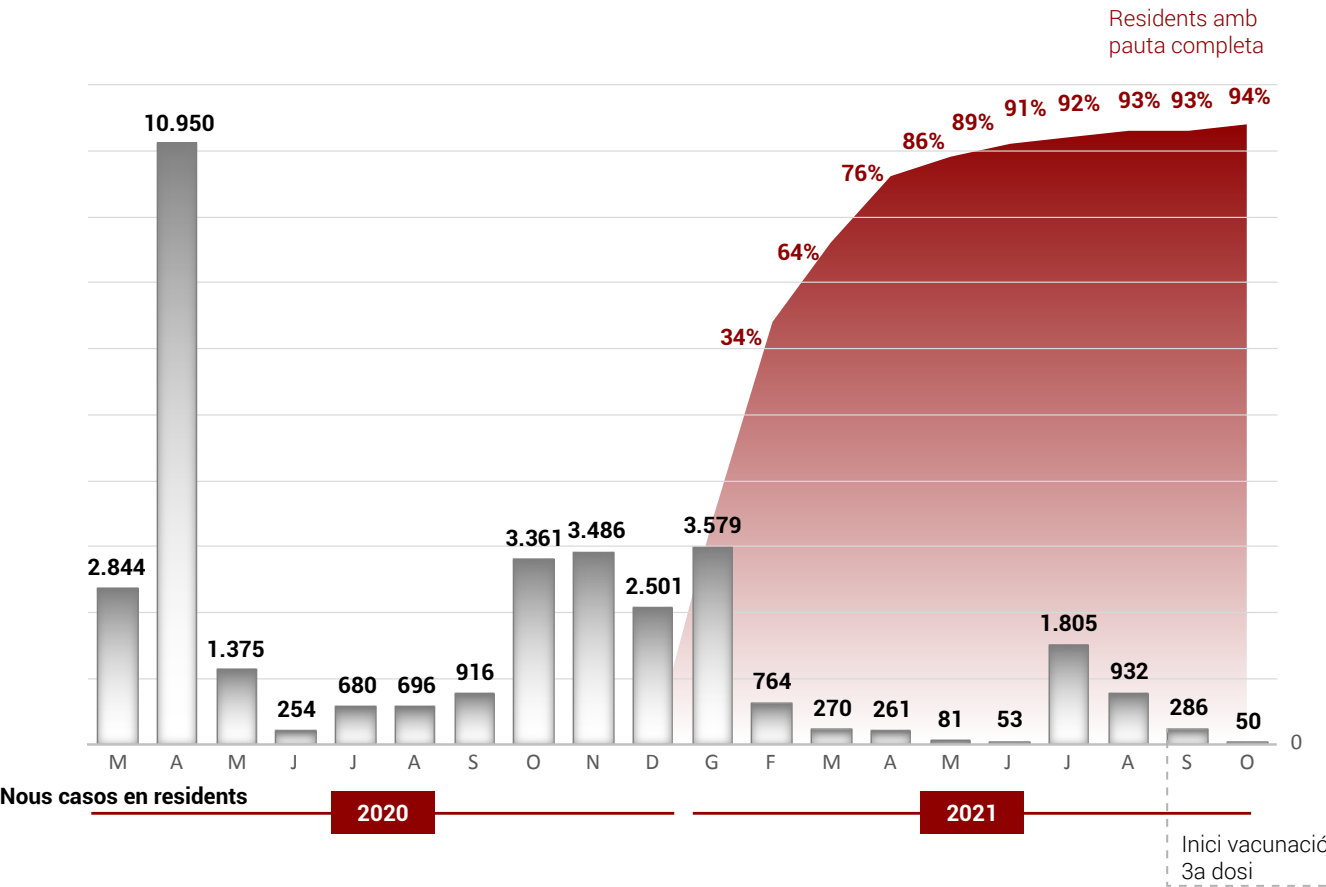
No obstant això, la vacuna no ha estat suficient per acabar amb la pandèmia. Existeix la percepció que amb el pas dels mesos pot perdre eficàcia, tal i com va passar aquest estiu amb la cinquena onada. Per tant, mantenir el rigor en les mesures de prevenció segueix sent una de les nostres prioritats. Els vídeos de conscienciació, la col·laboració en projectes com el Pla DetecTAR, la demanda a l'administració de l'aplicació de la

tercera dosi a residents i l'establiment d'un passaport COVID-19 als centres també van en aquesta línia preventiva.

Tot i els esforços realitzats, els efectes de la pandèmia en el sector han tingut conseqüències: més defuncions (tot i la davallada arran de la vacuna), i la desocupació dels centres, fruit d'aquestes defuncions i de la desconfiança de potencials usuaris i les seves famílies, que amenacen la sostenibilitat d'empreses i entitats.

Des d'ACRA hem impulsat una campanya per a l'ocupació, a través de la qual s'ha conscienciat de la importància de residències i centres de dia als mitjans de comunicació, a més d'una jornada de portes obertes perquè els ciutadans coneguessin de primera mà els alts estàndards de qualitat i prevenció de la COVID-19 de les entitats associades.

Ara, a les portes del 2022, afrontem el retorn a la normalitat amb la màxima prudència ja que l'arribada de la variant òmicron planteja moltes incògnites quant a la seva transmissibilitat. Més enllà de tota aquesta incertesa, hi ha una lliçó que hem après: la vacunació salva vides.

COM HEM CONTRIBUÏT A LA LLUITA CONTRA LA COVID AQUEST 2021?

VACUNACIÓ

- Promoció dels beneficis per a la gent gran i la societat.
- Foment de la conscienciació a usuaris, treballadors i familiars.
- Sol·licitud a l'administració de la vacunació obligatòria per a professionals.
- Promoció per l'aplicació de la 3a dosi en usuaris
- Sol·licitud a l'administració d'un passaport COVID-19 a residències.

PREVENCIÓ I RECERCA

- Vídeos de conscienciació sobre prevenció pre i post vacunació.
- Col·laboració amb l'Hospital Universitari Vall d'Hebron en l'estudi més gran d'Europa sobre COVID-19 i gent gran en residències.
- Col·laboració amb IL-3 en un curs sobre prevenció i control d'infeccions.
- Col·laboració amb Foment del Treball i Banco Santander pel Pla DetecTAR en SAD.
- Col·laboració en el Projecte ResiCOVID.

FORMACIÓ

- Cursos sectorials orientats a la prevenció i tractament contra la COVID-19.
- Aula virtual i teleformació per la impossibilitat d'oferir cursos presencials.

SECTOR

- Campanya "Junts som més forts", adreçada a captar socis i fer pinya per aconseguir els objectius del sector.
- Campanya per a l'ocupació de centres: conscienciació via mitjans i organització d'una jornada de portes obertes en residències i centres de dia.
- Sol·licitud d'un contingent extracomunitari d'infermeres per pal·liar la falta de professionals.

Quan la residència és la millor opció,
PENSIUM t'ho posa fàcil

El sistema més utilitzat per a pagar la residència de gent gran

Ràpid

Flexible

Adaptable

www.pensium.es
93 880 64 80

EMPRESA RESPONSABLE CON IMPACTO SOCIAL

Què ha fet ACRA

Col·laborem en l'estudi més gran d'Europa en relació al comportament de la COVID-19 en l'àmbit residencial

ACRA ha participat en l'estudi més important d'Europa pel que fa a l'afectació de la COVID-19 entre les persones que viuen en residències. El treball, liderat per l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, ha estat publicat a la revista PLOS One i posa el focus en usuaris de residències que entre l'1 de març i el 31 de maig de l'any 2020 van conviure amb el virus. La investigació va tenir lloc durant la primera onada de la pandèmia a l'Estat espanyol i va analitzar 2.092 persones positives de COVID-19 de 80 centres residencials de gent gran en situació de dependència.

Pel que fa a les conclusions, del grup de persones que van contraure la malaltia, el 71% van presentar símptomes, mentre que el 29% restant van contraure el virus de forma asimptomàtica o paucisimptomàtica. En el primer cas, els símptomes amb més presència entre la població van ser la febre (50%) i la dispnea (28%).

Les dades es van recollir a partir d'un qüestionari detallat que es va repartir entre les residències d'ACRA, que representen al voltant d'un 60% de les residències de gent gran a Catalunya.

ACRA i Cinta Pascual reben un premi per la gestió de la COVID-19

Cinta Pascual i ACRA van rebre el passat mes de maig una distinció per la tasca realitzada durant la COVID-19. En un acte celebrat a l'Ajuntament de Barcelona, la Fundació Fundeficsa (Fundació per al Desenvolupament de la Formació i la Investigació en Ciències de la Salut) va reconèixer conjuntament el treball de l'associació i de la seva presidenta,

en aquest cas per la feina realitzada pels professionals durant l'etapa de la pandèmia.

Aquest reconeixement va ser possible gràcies a totes les entitats i empreses del sector, a les treballadores i als treballadors.

La falta d'infermeres és un dels reptes del sector

Es calcula que entre el 69 i el 92% de les residències tenen mancances d'aquest perfil professional. Des d'ACRA estem treballant en diferents línies d'acció, entre les quals destaca la del contingent extracomunitari per al 2022

És molt difícil trobar persones que vulguin treballar en els serveis assistencials, situació que s'agreuja en determinats perfils, sobretot en infermeria. Quasi bé tots els centres en necessiten, si tenim en compte els darrers baròmetres d'ACRA, amb percentatges que van del 69% al 92% de centres necessitats d'infermeres.

Atesa la importància d'aquesta qüestió, i amb la màxima responsabilitat que ens pertoca com a patronal majoritària del sector, hem estat treballant aquests últims mesos per activar els mecanismes necessaris que permetin pal·liar, en part, aquest déficit.

LÍNIES D'ACCIÓ

Treballem en la integració social i sanitària per tal que des de Salut s'entengui que l'atenció sanitària a les persones en situació de dependència a residències també és responsabilitat seva. Una de les prioritats de la legislatura és la creació d'una Agència integrada d'atenció social i sanitària.

Hem demanat al Govern la reestructuració de la cartera de serveis socials, que data del 2010-2011, amb la introducció de nous perfils professionals i ràtios globals. Des del Govern s'ha anunciat que es preveu treballar en la modificació de la cartera pel 2022.

Peticio d'un contingent extracomunitari d'infermeres al *Ministerio de Inclusión, Seguridad Social y Migraciones* a través de Foment del Treball i del SOC.

SIDI_BLED

La solució per a la digitalització de residències i centres geriàtrics

INTEGRABLE AMB
QUALSEVOL ERP

per + info escaneja

- Solució integral: Pantalla tàtil, intercomunicador, programari i pantalla de control.
- Única del mercat mitjançant connexió WIFI.
- L'evolució del sistema de trucada a Infermera.
- Control d'assistència.
- Identificació i història clínica del resident.
- Registre d'informació.
- Alertes en temps real.

Medicip Health

LIDERS EN DONAR SOLUCIONS PER
A L'EXCEL·LÈNCIA ASSISTENCIAL A RESIDÈNCIES

93 45 26 380 / info@mediciphealth.com / www.mediciphealth.com

QUÈ HA FET ACRA

Els Premis ACRA recuperen la presencialitat en una edició especial i molt participativa

Acte de retrobament amb més de dues-centes persones marcat per la reivindicació del sector i el reconeixement a la Dra. Magda Campins

Celebració especial de la 19a edició dels Premis ACRA per a la millora del benestar i la qualitat de vida. La gala d'enguany va estar marcada per la recuperació de la presencialitat i el retrobament del sector després de la pandèmia, i com ja és habitual es van premiar els millors projectes en millora de la qualitat i la innovació.

La millor trajectòria professional va ser per la Dra. Magda Campins i la seva tasca enfront la COVID-19 i la cooperació amb el sector d'atenció a la gent gran. Unes 200 persones van assistir a l'auditori del Cosmocaixa, encapçalades per l'Honorable Consellera de Drets Socials, Violant Cervera, i la Presidenta d'ACRA, Cinta Pascual.

La gala, celebrada el passat 18 de novembre, va ser una de les més participatives que es recorden, amb l'actor Quim Masferrer actuant com a mestre de cerimònies, i interactuant amb un públic format per professionals. Va ser un espai de reivindicació del sector i de les figures professionals que en formen part, un to que es va mantenir al llarg de tot l'acte.

Una altra protagonista de la nit va ser la Dra. Magda Campins, que va rebre el Premi ACRA a la millor trajectòria i aportació professional. En el seu discurs d'agraïment, Campins va reconèixer la tasca de les treballadores i els treballadors del sector en el marc de la protecció de les persones grans des que va arribar la COVID-19: "Gràcies a la vacunació i a la tasca que feu vosaltres com a professionals, l'entorn de les residències és ara molt més segur", va subratllar.

La presidenta d'ACRA, Cinta Pascual, es va sumar a aquest reconeixement en el discurs de benvinguda: "Em sento

molt orgullosa d'aquest sector i vull felicitar els seus professionals, totes les persones que en formem part", i va demanar al públic que es posés dret per compartir un aplaudiment. Pascual va recordar els pitjors dies de la pandèmia, però també va parlar de futur, de l'imprescindible cooperació amb les administracions i de la necessitat que hi hagi una major coordinació sociosanitària per atendre millor la gent gran que té dependència: "Ens calen més places públiques, però hem de repensar el model assistencial perquè la gent pugui envellir el màxim temps possible a casa".

La Consellera de Drets Socials també va assenyalar la integració com una de les eines per garantir la sostenibilitat del sector i el benestar de la gent gran en el futur: "Hem de seguir treballant perquè hi hagi un instrument d'atenció integrada social i sanitària tan necessària pel present i el futur de la gent gran", va apuntar Violant Cervera.

La Residència Sigma Salut rep el Premi ACRA a la millora de la qualitat

El Premi ACRA a la millora de la qualitat va ser pel projecte titulat "L'essència de les activitats", a càrrec de la Residència Sigma Salut (Residència Josep Brugarolas), una transformació de les activitats residencials mitjançant la participació activa d'usuaris, treballadors i famílies. El vicepresident d'ACRA i la seva directora general, Ignasi Aletà i Montse Llopis, respectivament, van fer l'entrega del guardó als representants del centre.

El Premi ACRA a la innovació recau en l'Associació en bici sense edat

El Premi ACRA a la innovació va anar a parar al projecte "En Bici Sense Edat: El dret a sentir el vent a la cara", un programa de voluntariat social consistent en passejades en tricicles adaptats per a persones grans. L'Associació en bici sense edat va rebre el premi de mans de Lluïsa Moret, presidenta delegada de l'Àrea de Cohesió Social, Ciutadania i Benestar de la Diputació de Barcelona, i la Secretària d'ACRA, Sílvia Vázquez.

QUÈ HA FET ACRA

Via lliure al primer conveni català d'atenció a la gent gran

Només falta la publicació oficial al DOGC per tal que sigui vigent i de plena aplicació després de l'aixecament de les mesures cautelars per part d'un tribunal

El primer conveni català de l'atenció a la dependència es troba a les portes de ser una realitat després que un tribunal hagi desestimat la demanda presentada per una patronal del sector. Així doncs, s'han aixecat les mesures cautelars que hi havia sobre el Conveni GERCAT, que ha entrat en una fase d'al·legacions prèvia a la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC).

Un cop estigui publicat, el Conveni GERCAT serà vigent i de plena aplicació per a totes les entitats o empreses amb un àmbit funcional de residència per a persones grans, centre de dia, centre de nit i habitatges tutelats que acreditin uns ingressos superiors al 60% de la seva facturació provinents de l'administració pública.

Des d'ACRA fem una valoració molt positiva del Conveni GERCAT, que té el suport de les principals patronals i sindicats del sector (Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA), Comissions Obreres (CCOO), Consorci Associació Patronal Sanitària i Social (CAPSS), La Unió Catalana d'Hospitals (La Unió) i Unió General de Treballadors (UGT)) i que contempla millores socials que entraran en vigor un cop es publiqui de forma oficial en el DOGC, i millores econòmiques retroactives a dia 1 de gener de 2021.

Montserrat Llopis
Directora General d'Acra

Un conveni històric

El nou conveni GERCAT és una oportunitat única per millorar el nostre sector. Igualtat de preus entre graus, millora de les tarifes públiques de residències i centres de dia, entre d'altres serveis, increment dels salaris i una equiparació de les PEVS a residència de 715 €, i en centre de dia a 429,04 € per enfortir la capacitat d'elecció de la gent gran i del sector privat.

Sovint em pregunten per què ara el conveni, si no era més adient esperar. I sempre dic que en uns moments de tanta incertesa com els que estem vivint, calia donar estabilitat al sector consolidant l'evolució de les tarifes iniciades fa cinc anys i incrementant els salaris per dignificar un àmbit estratègic com és l'atenció de la gent gran. A més, en un context de desocupació de places com el que tenim ara, el conveni per facturació manté l'equilibri econòmic d'empreses i entitats.

No tot ha sortit com voldríem. El Conveni GERCAT no s'hauria d'haver judicialitzat. Ha estat una pèrdua de temps innecessària provocada per la suma de personalismes massa grans i representativitats poc transparents. Des d'ACRA, en canvi, hem actuat amb rigor, lleialtat i generositat envers el conjunt del sector, promovent un nou i millor conveni, que cal entendre'l com un punt de partida per una nova etapa.

PREGUNTES FREQUENTS CONVENI GERCAT

Àmbit funcional

Residència per a persones grans (residència assistida i llar residència), centre de dia, centre de nit i habitatges tutelats sempre que acreditin uns ingressos habituals i continuats superiors al 60% de la seva facturació ordinària provinents de l'administració pública.

Queden exclosos

Empreses que la seva activitat principal sigui SAD i/o teleassistència. Tanmateix, les empreses que tenen SAD, però no és la seva activitat principal i els és d'aplicació el conveni GERCAT, disposen de les categories de SAD en el conveni.

Les empreses que tenen un conveni col·lectiu propi. Les empreses de gestió i titularitat pública (administració pública). Les empreses que realitzin específicament assistència sanitària com a activitat fonamental.

Càlcul del 60%

Facturació ordinària superior al 60% provinent de l'administració pública. Es mesurarà a data 31 de desembre del darrer any i serà d'aplicació durant un any natural següent de vigència del conveni. El càlcul del 60% és sobre la facturació ordinària provinent del Departament de Drets Socials i, per tant, no entren els conceptes extraordinaris. El conveni afecta, per tant, a centres concertats i de gestió delegada. No afecta a centres col·laboradors.

Empreses i/o establiments

Si tot el NIF de l'empresa o entitat factura més del 60% de l'administració pública, tot el NIF ha d'aplicar el conveni. Si hi ha establiments on els seus ingressos habituals i continuats provinents de les administracions públiques siguin superiors al 60%, llavors sí que s'haurà d'aplicar el conveni en aquell establiment, ja que la norma parla "d'empreses i/o establiments que exerceixen la seva activitat principal en els següents àmbits (...)".

Vigència i durada del conveni

Tres anys (2021 – 2022 – 2023) i possible ultra activitat al 2024. Fins que no estigui publicat al DOGC, el conveni no serà d'aplicació.

Taules salarials

Les taules pel 2021 s'han fixat incrementant les del 2020 en un 6%. No hi ha taules pel 2022 i 2023, ja que van lligades a l'increment de tarifes. Existeix un compromís del Govern, però no s'ha legislat al respecte. Per tant, si no hi ha noves tarifes, no hi haurà actualització de taules.

Si l'increment de tarifes pel 2022 i 2023 fos superior a allò pactat, es destinarà la millora en un 60% a sous i salaris i el 40% a d'altres conceptes.

Absorció i compensació

Sí que es permet. Tot i que l'objectiu és incrementar salaris, s'entenen les possibles dificultats de certes empreses. Una vegada es faci, s'haurà d'esperar al següent conveni col·lectiu per tornar a absorbir i compensar. És a dir, que si es fa al 2021, no es podrà fer pels anys 2022 i 2023. La compensació pot ser parcial, però no arbitrària ni discriminatòria.

Retribució mínima garantida

S'estableix en 14.000 euros bruts en jornada completa i computen tots els conceptes que percebin. Això només es pot calcular a finals d'any, de manera que si a final d'any es calcula que totes les retribucions no arriben a 14.000 euros bruts, s'haurà d'incrementar el salari fins arribar a aquest topall mitjançant l'abonament d'un complement denominat "garantia mínima".

QUÈ HA FET ACRA

La pandèmia eleva la desocupació a residències i centres de dia

Un dels efectes de la pandèmia ha estat la desocupació a residències i centres de dia de gent gran. Segons diversos baròmetres d'ACRA, la desocupació a les residències abans de la pandèmia era del 3% i ara es mou entre el 15 i el 20%. En centres de dia, la situació és pitjor. Els integrats a una residència s'han obert aquesta tardor, i en els autònoms es calcula que la desocupació pot enfilarse fins al 45%. Són xifres que posen en perill la viabilitat dels centres i que es poden explicar pels efectes de la pandèmia, la por que ha generat entre bona part de la població.

La progressiva recuperació de la situació pandèmica ha permès que la situació millori, però és evident que calen accions decidides per part de l'administració i que fomentin l'ocupació.

L'increment de places residencials finançades públicament, anunci realitzat en la proposta de pressupost del 2022, és un primer pas per capgirar una situació desigual, marcada per l'elevada llista d'espera i per les places buides que hi ha en el sector privat.

Es desconeix encara quan es crearà el nou pla de concertació social, mecanisme que aplegarà les diferents modalitats de places amb finançament públic que hi ha a dia d'avui. En l'entrevista amb la consellera Cervera que trobareu en aquest mateix número, el pla es supedita a l'aprovació del pressupost 2022 i d'una planificació territorialitzada.

LA DESOCUPACIÓ EN XIFRES

15-20%
residències

45%
centres de dia

“Vull sentir-me cuidada, estimada i segura.”

Disseny d'espais per a un envelliment saludable.

CONTACTAR

EFEBÉ
#GentGranPositiva

☎ 934 74 40 66
www.grupefebe.com
info@grupefebe.com

L'entrevista

“L'objectiu del departament és situar els drets socials com un pilar bàsic”

Perfil Violant Cervera i Gòdia (Lleida, 1969)

és Llicenciada en Filologia Hispànica per la Universitat de Lleida i ha estat directora general d'Acció Cívica i Comunitària de la Generalitat de Catalunya. Funcionària de la Diputació de Lleida com a Tècnica Superior d'Estudis i Informació, l'any 2018 va ser la responsable de l'oficina del delegat del Govern a Lleida. Fou Diputada del Parlament de Catalunya entre el 2012 i el 2017.

La nova consellera de Drets Socials ha d'afrontar l'etapa post pandèmia i molts reptes de present i de futur vinculats a un sector que vol deixar de ser el furgó de cua de les polítiques socials públiques. Ha reestructurat el nou Departament en dues direccions generals: una per planificar i ordenar, i l'altra amb una acció més operativa. El nou model d'atenció a l'autonomia personal i l'agència integrada social i sanitària es perfilen com els dos grans projectes estratègics d'aquesta legislatura

Quin balanç fa després de sis mesos com a Consellera?

És una qüestió que s'ha de valorar més des de fora. El que sí puc dir és que estem treballant molt intensament, una feina que sovint no es veu, per buscar les millors solucions als problemes del departament. Estem actuant en diferents línies bàsiques: fer front a l'emergència social i de primera necessitat; fer front a l'emergència habitacional; abordar la pobresa energètica i en millorar la qualitat de vida de la gent gran. Totes aquestes qüestions són multifactorials i fer-hi front requerirà de grans consensos i també de la col·laboració, participació i aliances entre tots els sectors i actors implicats per tal de fer front a l'emergència però, també, posar les bases per una transformació social. I en això estem centrant els nostres esforços.

NEXT GENERATION

Arribaran a les entitats per millorar els equipaments d'atenció a les persones grans, modernitzar els serveis socials, establir projectes pilot d'innovació i actuacions per millorar l'accessibilitat de les persones

Estem sortint de la pitjor crisi que ha patit mai el sector de l'atenció a la gent gran. Com contribuirà el Govern per fer efectiva la recuperació de les empreses i entitats?

Aquest sector té un paper clau en l'actual context per abordar la recuperació social i també per construir conjuntament un nou model que permeti la igualtat d'oportunitats de totes les persones. I per desenvolupar aquest paper cal que atorguem reconeixement i suport institucional.

En aquest sentit, a l'anterior legislatura es van convocar subvencions, amb la seva conseqüent resolució, per valor de 58 milions d'euros. Ara ho tenim tot a punt per signar el

L'ENTREVISTA

conveni i rebre els primers Fons *Next Generation*, que també arribaran a les entitats. Aquests fons europeus serviran per millorar els equipaments d'atenció a les persones grans, a les persones amb discapacitat, modernitzar els serveis socials, establir projectes pilot d'innovació en serveis socials i realitzar actuacions per a millorar l'accessibilitat de les persones.

La concreció d'aquestes actuacions la farem de forma coordinada i conjuntament amb els ens locals i amb les entitats del tercer sector, com a actors que tenen un paper rellevant en els serveis socials i en els serveis d'atenció a les persones, i que concretarem mitjançant convenis interadministratius i convocatòries de subvencions, entre d'altres.

El Departament de Salut té més de 10.000 milions anuals de pressupost. El Departament d'Educació, uns 6.500 milions. Drets Socials es mou en uns 3.800 milions d'euros i ha de donar cobertura als més vulnerables: infància, adolescència, salut mental, discapacitat i gent gran. Quines accions duran a terme per aconseguir un pressupost que situï els drets socials com a quart pilar de l'estat del benestar?

Amb el nostre pressupost actuarem en tots aquells fronts que ho requereixin. Vull recordar que, malauradament, no disposem de totes les eines que voldríem, ni legislatives

ni pressupostàries, i que l'actuació de l'Estat en moltes ocasions ha dificultat donar una resposta adequada a molts problemes. Dit això, aquest 2021 hem incrementat les partides del Departament per fer front a l'emergència social.

El nostre objectiu com a departament és situar els Drets Socials com un pilar bàsic, i així ho farem en tots els àmbits. A més, comptem amb els Fons Europeus *Next Generation*, que són una oportunitat de país.

Un dels eixos d'aquesta legislatura és el nou model d'atenció a l'autonomia personal. Com se l'imagina?

Tenim la voluntat de potenciar les capacitats de les persones i garantir el seu dret a viure com i on vulguin. Per això, volem que el sistema sigui el més adaptat possible a les

necessitats de cadascú, avançant cap a un nou model que ha de tenir en compte també les especificitats i diferents realitats territorials. Pensem en un canvi de model centrat en la persona i en la seva interacció social i comunitària.

Per fomentar la vida independent i el manteniment en el domicili el major temps possible és indispensable augmentar els serveis d'atenció domiciliària. Cal implementar la innovació i les solucions tecnològiques per modernitzar el servei i facilitar la vida independent de les persones amb elements de domòtica, telemedicina, etc. Els fons europeus també incidiran en aquesta qüestió, amb una partida de 59 milions d'euros per a noves tecnologies al servei de l'atenció a les persones. En aquest sentit, treballem per tenir recursos intermedis, per desinstitucionalitzar al màxim el servei.

A més, crearem l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària per garantir l'atenció integrada a les persones grans, amb discapacitat, amb problemàtica social derivada de salut mental i, en general, a totes les persones amb necessitats complexes.

La llista d'espera per una plaça de residència assistida encara és molt elevada a Catalunya. Quines mesures estan aplicant per reduir-la?

S'han establert tot un seguit de mesures per la millora de la gestió de l'expedient de dependència i tramitació digital, i també amb més contractació d'hores dels equips de valoració en les zones on hi havia dèficit. A més, treballem en la planificació territorial per detectar on hi ha la necessitat de noves places i amb la posterior concertació quan es disposi de pressupost.

No podem oblidar, però, que tenim una llei de la dependència mal finançada que fa temps que s'arrossega. Necessitem el compliment del finançament per millorar tant la gestió com el nombre de places.

El Parlament ha aprovat per unanimitat la reforma de la cartera de serveis socials, que data del 2010-2011. Quan preveuen tenir nova cartera? I què canviaria per tal que fos menys rígida i més apropada a l'atenció centrada en la persona?

És evident que hem d'actualitzar la cartera de serveis per fer-la més eficaç i adequar-la a les necessitats de les persones. Una cartera més flexible amb els serveis i que pugui adequar-se a les diferents etapes vitals. Tanmateix, cal tenir en compte que no podem canviar-ho tot de cop i, per tant, cal que prioritzem els punts amb els que hem de començar per avançar. És per aquest motiu que en la primera compareixença al Parlament, vaig fer propostes als grups parlamentaris per detectar les prioritats i iniciar l'actualització.

El sector demana quan es concertaran places per als serveis de residència assistida i de centre de dia. Pot confirmar un pla de concertació per aquesta legislatura?

La nostra voluntat és disposar d'un pla de concertació de places d'acord amb la normativa vigent, el qual podrem perfilar quan disposem de la planificació territorialitzada i de pressupost 2022 aprovat.

Hi ha falta de personal qualificat en el sector, especialment d'infermeres. L'atenció primària no podria donar aquest servei a les residències, que són la casa de les persones que hi viuen?

L'atenció sanitària a les residències és una de les qüestions primordials que s'està treballant amb el Departament de Salut en el marc de la creació d'aquesta atenció integrada social i sanitària.

La manca de perfils professionals i l'obligatorietat de tenir-los, tal i com fixa la cartera de serveis, comporta que molts centres acabin incomplint la normativa i s'enfrontin a sancions greus del servei d'inspecció. Des d'ACRA hem avisat repetidament i des de fa anys d'aquesta situació, i tant el departament com el servei d'inspecció no han donat resposta ni han emprès mesures alternatives, com la possibilitat de crear nous perfils professionals, treballar per ratis globals o demanar indicadors de resultats. Per què no s'aborda aquest problema que tant angoixa el sector?

Aquest és un repte que tenim com a país i cal abordar-lo en tota la seva complexitat, també des del Departament. La nostra intenció és treballar-lo conjuntament amb el sector, amb els altres departaments i agents implicats.

Respecte la coordinació sociosanitària, fa uns mesos va anunciar la creació de l'Agència Integrada Social i Sanitària. Quan es posarà en marxa i què farà l'agència per què la coordinació sigui real i efectiva entre dos àmbits tan diferents?

Ja hi estem treballant i serà una realitat d'aquí a molt poc. Ens dotarà d'un model col·laboratiu entre els departaments de Drets Socials i Salut per millorar l'assistència als ciutadans. No vull posar dates perquè l'important és que tinguem aquest instrument.

CONCERTACIÓ DE PLACES

La nostra voluntat és disposar d'un pla de concertació de places d'acord amb la normativa vigent, el qual podrem perfilar quan disposem de la planificació territorialitzada i de pressupost 2022 aprovat

L'ENTREVISTA

Serà una eina gestora, en coordinació amb el Departament de Salut i amb la participació del món local, que ha de garantir una atenció integrada que permeti seguir tot el cicle vital de la persona, desenvolupar el seu projecte de vida i millorar l'experiència en l'atenció de les persones amb necessitats complexes; realitzar una planificació conjunta i disposar d'un pressupost unificat per alinear les estratègies i els serveis sanitaris i socials; superar la fragmentació dels processos d'atenció i facilitar la transició entre serveis; i facilitar la compartició d'instruments entre els professionals, com els sistemes d'informació o els protocols conjunts.

El pagament de costos addicionals de la COVID-19 per a residències i centres de dia ha propiciat l'increment de les unitats de convivència i d'activitats amb grups reduïts que permeten una atenció centrada en la persona. Això ha comportat més gerocultors, que les entitats s'han pogut permetre gràcies al mòdul per sobre cost de la COVID-19. Es mantindrà aquest mòdul en el futur?

En aquest moment estem redimensionant els sobre costos COVID-19 en funció de les mesures establertes en aquesta nova normalitat i caldrà que siguem capaços de trobar la continuïtat del finançament que ens venia des de l'Estat dels fons europeus COVID-19.

Un dels serveis més demandats i amb major creixement de futur és l'ajuda a domicili, que possibilita envellir a casa. Aquest servei depèn dels ajuntaments, que estableixen regulacions diferents en cada cas. Què pot fer la Generalitat per què el seu desenvolupament sigui més homogeni i equitatiu a tot el territori?

L'atenció en l'entorn domiciliari ha de créixer en quantitat, qualitat i equitat. Les persones grans i/o en situació de

dependència escullen majoritàriament viure al seu domicili i cal que les administracions ofertem uns serveis públics que fomentin aquesta opció amb qualitat de vida. Una bona part del pressupost del servei d'ajut a domicili el posa el nostre Departament a través del contracte programa. Per tant, cal definir uns estàndards que garanteixin l'atenció a tot el territori català. La co-governança amb les administracions locals serà clau per tal d'aconseguir-ho.

També és un dels elements que estem treballant dins del camp de l'Atenció Integrada Social i Sanitària per apropar i modular el sistema en funció de les necessitats de les persones.

EL PUNT D'INFLEXIÓ

Han estat dos moments. El primer, l'any 2011 quan el conseller Josep Lluís Cleries em va demanar si volia ser a la DGACC. Aquell va ser un temps de gran intensitat que em va permetre tenir un contacte molt directe per aprofundir en el món associatiu. I el segon l'any 2012, quan vaig ser escollida com a diputada al Parlament de Catalunya i vaig tenir la possibilitat de treballar per i amb el sector social des de l'àmbit parlamentari.

Trabajemos juntos

para ofrecer un servicio de calidad y seguro a sus residentes

Ropa de cama, de baño, mantelería, vestuario profesional, aparatos sanitarios... Sea cual sea su necesidad, **en Elis contamos con servicios que se adaptan al día a día de sus residencias y centros.**

Para más información, póngase en contacto con nuestros profesionales y pida información sin compromiso escribiendo a **contacto@elis.com** o llamando al **918 463 613**.

We empower your day

Mutuam organitza la 16a Jornada Sociosanitària

El passat 10 de novembre el Grup Mutuam va oferir una nova edició de les Jornades Sociosanitàries. Professionals i experts de diferents àmbits sanitaris van compartir enguany els seus coneixements i inquietuds sobre la síndrome de la Covid persistent, el tema central d'un acte que es va celebrar de forma telemàtica.

Durant la jornada es va dur a terme una ponència per explicar totes les evidències científiques que s'han publicat sobre aquesta malaltia, així com els reptes i les amenaces que la Covid persistent planteja en la salut pública i el sistema sanitari català. A més, també es va celebrar una taula rodona amb diversos experts del sector sanitari, que va servir per compartir experiències i aprofundir coneixements. Per últim, es van conèixer els projectes guanyadors de la 20a edició dels Premis de Recerca en geriatría i gerontologia clínica de la Fundació Mutuam Conviure.

Vitalia-Llorenç rep l'acreditació de la norma Libera-Care

Vitalia Llorenç (Llorenç del Penedès) ja és un centre acreditat per la normativa *Libera-Care*, i és per això que el passat novembre ho va celebrar amb una sessió informativa per a residents i professionals on es va explicar la filosofia de treball i de convivència del centre. La norma *Libera-Care* és la primera norma de treball que pot mesurar la qualitat de vida des de la gestió de la qualitat de vida de les organitzacions que cuiden i un model creat entorn a la dignitat de la persona atesa.

FIATC Residències celebra un nou debat col·loqui

El grup FIATC Residències va organitzar el passat novembre, sota el nom "Espais Amigables – Com millorar la qualitat de vida de persones grans a través dels espais", el seu debat col·loqui anual.

En aquesta ocasió, es va posar en valor el paper dels espais i del mobiliari en la qualitat de vida de les persones i es va presentar un prototip capaç de complir amb les seves necessitats de present i de futur.

NOTÍCIES DELS SOCIS

ORPEA inaugura una residència al centre de Girona

Girona compta amb una nova residència. Es tracta del centre que ORPEA va obrir a l'estiu, amb capacitat per a 147 persones en places residencials i 30 més al centre de dia integrat. L'alcalde de la localitat, Marta Madrenas, va inaugurar oficialment la residència en un acte on també van ser presents altres càrrecs de l'administració. Abans de l'obertura, el centre havia estat a disposició de la ciutat per reubicar usuaris de residències afectats per la COVID-19. La de Girona és la quarta residència d'ORPEA a Catalunya i inclou una unitat dedicada a atenció a persones amb Alzheimer, que compta amb unitats de vida diferenciades en funció del grau de dependència de cada usuari i professionals especialitzats per donar resposta a les seves necessitats.

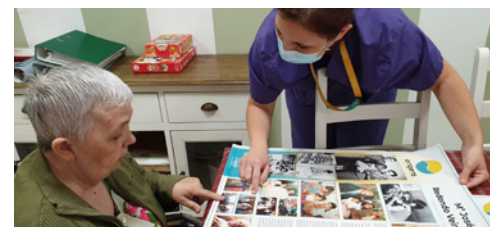
SIRESA rep un reconeixement per la tasca realitzada durant la COVID-19

Les quatre residències de SIRESA a Arenys de Mar han rebut el reconeixement "Arenyenc de l'any 2020", juntament amb altres entitats de la localitat. La distinció, que es va entregar en un acte el passat mes de setembre, premia la vocació i l'esforç amb què el col·lectiu de professionals dels centres van protegir les persones grans durant els mesos crítics de la pandèmia.

La història de vida centra el nou projecte de L'Onada Serveis

Darrere de cada persona gran hi ha tota una vida, algunes de les quals amaguen grans històries. Des de L'Onada Serveis han decidit treure-les a la llum mitjançant el projecte "Orígens de vida", que ha nascut com una via perquè els usuaris i les usuàries tornin a recuperar el contacte amb les seves famílies ara que la situació epidemiològica ho permet. La iniciativa proposa la creació d'un pòster per a cada persona, com si fos el d'una pel·lícula, que reflecteixi la seva història de vida.

D'aquesta manera, les famílies han pogut treballar juntes en documentar i reconstruir la vida dels residents, un procés ple de beneficis emocionals i amb un resultat final que serveix com a homenatge, a més de ser visualment atractiu.

Inauguració del Centre de Dia Actiu, una aposta per l'acció intergeneracional

El passat mes de setembre, el nou Centre de Dia Actiu va obrir les seves portes al barri del Guinardó de Barcelona. Aquest espai està especialitzat en la relació intergeneracional, un mètode que aporta múltiples beneficis tant per a la gent gran com pels més petits.

El centre de dia ofereix fins a 40 places d'atenció a persones grans i 10 més per a nens d'1 a 3 anys. Entre les activitats que ofereix s'hi troben diversos tallers, des de lectura fins a psicomotricitat, passant per les manualitats i el cinema. A més, algunes de les activitats del centre estan adreçades a reforçar els vincles entre els més grans i els més petits.

S'inaugura la renovada residència i centre de dia Jardins de Corbera

L'entitat VIMA Residencial ha iniciat una nova etapa de la Residència i centre de dia Jardins de Corbera amb diverses reformes i canvis orientats a garantir la millor Atenció Centrada en la Persona.

Jardins de Corbera compta amb més de 1.600 m² distribuïts en dues plantes i ofereix un total de 64 places de resident i 25 de centre de dia. Un dels punts forts del centre és el seu entorn, que ha estat clau a l'hora d'escollir el nou nom, ja que compta amb més de 4.000 m² de jardins i terrasses, amb pistes de petanca,

ASSESSORIA

GeSlaBor

C/ Balmes, 373 - Pral. 3^a
08022 Barcelona - 93 434 0808
geslabor@geslabor.com

Més de 30 anys oferint serveis laborals, comptables i fiscals.
Especialitzats en Residències, Llars d'Avis i centres de Dia.

Confecció de contractes de treball, nòmines, TC1 i TC2.

Assistència a Inspecció de Treball, SMAC, Jutjat Social.

Comptabilitats i assessorament fiscal i contable.

acra
Associació Catalana de Recursos Assistencials

NOTÍCIES DELS SOCIS

Sardanes per "reconnectar" després de la pandèmia

A la Residència Sant Jordi de Celrà han reinventat les sessions de musicoteràpia. I ho han fet a través d'una audició de sardanes en directe, a càrrec del net d'una de les residents. Aquesta idea ha servit no només perquè els usuaris i usuàries es beneficiessin de la música, sinó per enfortir de nou els vincles que havien quedat afectats des de l'arribada de la COVID-19 als centres.

Arribar als 100 anys durant la pandèmia

Rafaela Nadales, usuària de la Residència Roca i Pi de Badalona, va celebrar l'octubre passat els seus 100 anys, un centenari que va coincidir amb l'escenari actual de COVID-19, però que no va impedir que l'homenatjada rebés com a obsequi de part de l'equip del centre una "història de vida" emmarcada amb fotografies i textos en un acte de reconeixement amb la presència dels seus familiars i éssers estimats.

Des de Logronyo fins a Juneda, una vida centenària

El passat mes de juny, la Residència Anunziata (Juneda) va celebrar el centenari de Maria Moreno Blanco, una de les seves usuàries, amb un acte molt especial on se li va entregar una medalla commemorativa de la Generalitat de Catalunya. Nascuda a Logronyo, capital de La Rioja, la Maria va arribar a la residència el juliol de 2019, mesos abans de l'arribada de la pandèmia.

Inglada Via se suma a un projecte de solidaritat a Uganda

La Residència Inglada Via de Vilafranca del Penedès ha unit forces amb el pare Sergi d'Assís, monjo de Montserrat, en un projecte de solidaritat destinat a millorar les condicions de vida de l'escola del monestir benedictí de Tororo (Uganda).

La iniciativa planteja la compra d'animals i la construcció d'estables perquè els alumnes de l'escola puguin aprendre i millorar la seva alimentació a partir dels aliments produïts pel bestiar. Des d'Inglada Via, els residents juguen un paper important en la confecció i estampació d'unes bosses, les vendes de les quals es destinen a impulsar el projecte solidari. Des del centre, també recorden que qualsevol altra residència també hi pot contribuir. Aquest projecte és una mostra més del paper important que les persones grans poden jugar pel futur i pel desenvolupament social.

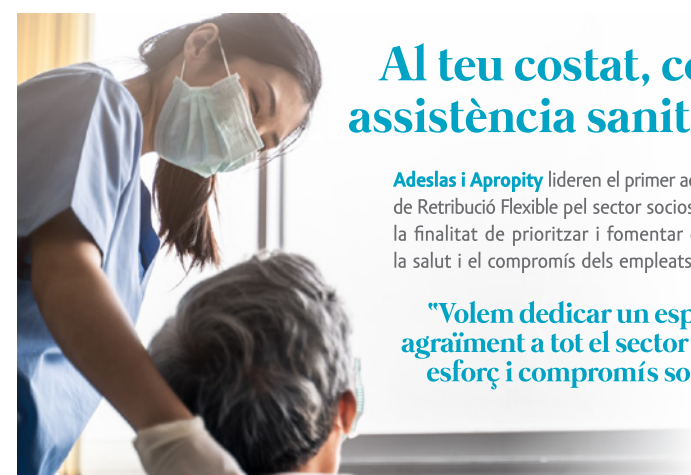

La residència Joviar celebra la setmana de l'Alzheimer

L'Alzheimer és una de les demències que afecten més persones grans al món. En aquest sentit, i per fer consciència sobre la malaltia i exposar diverses teràpies, el Centre Residencial Joviar de Lleida va organitzar el passat mes de setembre un seguit d'activitats adreçades a afavorir la interacció i la participació dels usuaris.

Durant les jornades de la Setmana de l'Alzheimer es van impulsar tallers, música, rebosteria i, fins i tot, unes olimpíades molt especials dedicades a la gent gran. A més, també es va fer una demostració sobre com la teràpia amb gossos pot ser útil per combatre els efectes de l'Alzheimer, amb beneficis com una millora del comportament, l'estat d'ànim, la qualitat de vida i les activitats de la vida diària i en l'estrès mental de persones que el pateixen.

Al teu costat, compromesos amb la millor assistència sanitària pel sector sociosanitari.

Adeslas i Apropity lideren el primer acord especial de Retribució Flexible pel sector sociosanitari amb la finalitat de prioritzar i fomentar el benestar, la salut i el compromís dels empleats.

"Volem dedicar un especial agraïment a tot el sector pel seu esforç i compromís social."

Condicions exclusives associats d'ACRA

Adeslas
ADESLAS COMPLETA
44,73 €
MES / ASSEGURAT

- ✓ Sense qüestionari mèdic.
- ✓ Sense carències i preexistències lleus.
- ✓ Sense copagaments.
- ✓ Sense restriccions mínimes per empresa.
- ✓ Inclusió de la clàusula de continuïtat.
- ✓ Accés gratuït plataforma Apropity e-Flex.

eflex@apropity.com · 93 750 89 28
www.apropity.com

Ferrer&Ojeda
INSURANCE PARTNERS

Ella és la Teresa.

És el somriure de tranquil·litat al saber que està en les millors mans possibles.

El de sentir-se acompanyada, integrada i cuidada com a casa.

*Pere Gregori
Especialista en Assegurances
Salut i Assistencial*

+34 93 280 59 59

PROGRAMA DE SUPORT EMOCIONAL

Per a professionals de la salut i dels serveis socials

Aquest programa sorgeix amb el propòsit d'acompanyar els equips de salut i de serveis socials, en la gestió i acceptació dels processos de pèrdua i dol i s'emmarca dins de les accions de valor social de la Fundació Mémora.

QUINS SERVEIS OFEREIX?

- TELÈFON DE SUPORT I ATENCIÓ PSICOLÒGICA ESPECIALITZADA EN DOL I PÈRDUES.

Atès per psicòlegs professionals, és gratuït, anònim, d'accés immediat, disponible les 24 hores del dia cada dia de l'any.
El telèfon de suport és el **900 102 845** i el codi d'accés MEM-100-P

- ACCÉS A L'ÀREA EXCLUSIVA DE LA COMUNITAT WEB "TU APOYO EN RED"

www.tuapoyoenred.com

Permet accedir a àmplia informació i a participar en fòrums d'ajuda coordinats per psicòlegs especialitzats sobre processos de pèrdua i dol.

- ATENCIÓ EN GRUPS DE SUPORT EMOCIONAL.

- ATENCIÓ PSICOLÒGICA INDIVIDUALITZADA A CONSULTA.

- PROGRAMA FORMATIU PRESENCIAL I ONLINE.

Projecte impulsat per:

Amb la col·laboració de:

900 231 132
www.memora.es